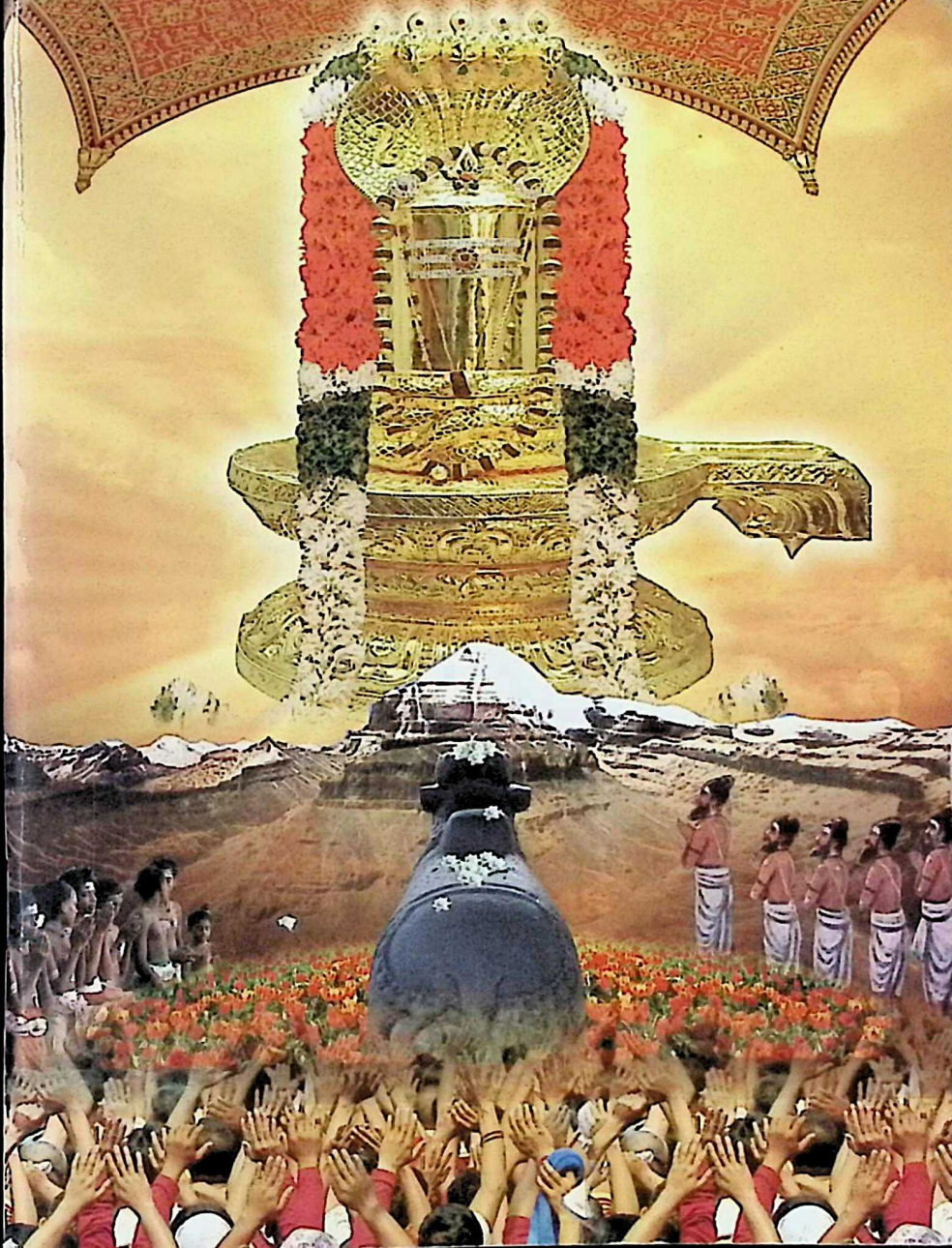
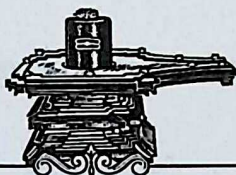

சிவபுண்ணியங்கள்

உ

ஸ்ரீ கருப்போ நம:

சிவபுண்ணியங்கள்

தொகுத்து எழுதியவர்

வித்துவான் ஸ்ரீ ச. இரத்நவேலன் அவர்கள்

சங்கரன்கோவில்.

வெளியீடு

ஸ்ரீ சிவாமருத ஸங்கம்

திருப்பரங்குன்றம்.

நூல் விளக்கக் குறிப்பு

நூல்பெயர்	: சிவபுண்ணியங்கள்
ஆசிரியர் பெயர்	: ச. இரத்தவேலன், சங்கரன்கோவில்
பொருள்	: சைவசமயச் சிறப்பு
பதிப்பு	: பதிப்பு- 1997 இரண்டாம் பதிப்பு- 2012
பதிப்பாளர்	: G. கார்த்திகேய சிவம் திருப்பரங்குன்றம்
எழுத்து	: 12 புள்ளிகள்
தாள்	: மேப்லித்தோ
பக்கங்கள்	: 96
ப்ரதிகள்	: 1000
வடிவமைப்பு	: ஸ்ரீ ஸ்வாமிநாதன், மதுரை
அட்டைப்படம் & அச்சிடல்	: ஆர். ஆர் ப்ரிண்ட்டோகிராஃப், மதுரை
வெளியீடு	: ஸ்ரீ சிவாமருத ஸங்கம் திருப்பரங்குன்றம்

உ
சிவமயம்

இந்நூல்

சிங்கப்பூர் ஸ்ரீ வீரமாகாளியம்மன் திருக்கோயில்

மேலாண்மைக் குழுத் தலைவராக

40 ஆண்டுகள் அயராது பணியாற்றியவரும்

சிங்கப்பூர் வாழ் இந்துக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவரும்

போற்றுதலுக்கும், பெருமதிப்பிற்கும் உரியவருமான

உயர்திரு. N. ராதாக்ருஷ்ணன் ஐயா அவர்கள்

இப்பூவுலகை விட்டு நீங்கிய

முதலாமாண்டு நினைவையொட்டி

19.09.2012 அன்று வெளியிடப்படுகிறது.

சிங்கப்பூர்

அருள்மிகு வீரகாளியம்மன் ஆயைத்தின்

முன்னாள் தலைவர்

தெய்வத்திரு. N. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள்

உ
ஸ்ரீ குருப்போ நம:
திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரை

யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போது ஒருகைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே

- திருமந்திரம்

சிவபுண்ணியங்கள் என்ற இந்நூல் சங்கரன்கோவில், சைவசித்தாந்த வித்தகர், ஸ்ரீமான் ச. ரத்நவேலன் ஐயா அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று, மதுரை திருமிகு ரா. தர்மராஜ் நாடார் அவர்கள் நினைவுமலராக 1997ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதை வெளியிட்டு வழங்கியவர் திருமிகு தர்மராஜ் நாடார் அவர்களின் திருக்குமாரர் ஸ்ரீமான் த. அபேதக்கண்ணன் அவர்கள்.

சிங்கப்பூர் அருள்மிகு வீரமாகாளியம்மன் ஆலயத்தில் 40 ஆண்டுகள் தலைவராகப் பணியாற்றி கடந்த ஆண்டு சிவபதம் அடைந்த உயர்திரு N. ராதாக்குஷ்ணன் அவர்களது ஆண்டுநினைவையொட்டி ஒரு நல்ல நூல் வெளியிடவேண்டும் என்று என்னிடம் தெரிவித்தார் அவரது குமாரரும் அவ்வாலயத்தின் செயலாளருமான R. செல்வகுமார் ஐயா அவர்கள். அப்பொழுது அங்கிருந்த சிதம்பரம் ப்ரஹ்மஸ்ரீ பரமேச்வர தீக்ஷித ஸ்வாமிகள் அவர்கள், மதுரையில் அபேதக்கண்ணன் என்பவர் சிவபுண்ணியங்கள் என்ற அற்புதமான நூல் ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார். அவரது அனுமதி பெற்று அந்த நூலை மறுபதிப்பு செய்ய முயற்சி செய் எனச்சொல்லி அவரது விலாசத்தையும் தந்து என்னைப் பணித்தார்கள்.

அதைப் பெற்றுக்கொண்டு நான் திரு அபேதக்கண்ணன் அவர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் உரிமை எல்லாம் தேவை இல்லை. இந்நூல் மறுபதிப்பு செய்யப்படுகிறது என்பதே மிக்க

ஸந்தோஷம் என்று சொல்லி இரண்டு பிரதிகளையும் தந்து நன்றாக வெளியிடுங்கள் என்று கூறினார். இதுவே இந்நூல் வரலாறு.

இந்நூலில் ஆசிரியர் அவர்கள் மிகவும் ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்து, தற்காலத்திற்குத் மிகவும் தேவையான சில முக்கியமான விஷயங்களை பதினைந்து தலைப்புகளில் அற்புதமாக விளக்கியுள்ளார்கள். சைவ உலகம் அவருக்கு என்றும் நன்றிக்கடப்படு உடையது.

சிவாகமங்கள், சிவதர்மம், சிவதர்மோத்தரம், சைவசமயநெறி, சிவபுராணம் ஆகிய பலநூல்கள் சிவபுண்ணியங்களைப் பற்றிச் சிறப்பாகப் பேசுகின்றன. மேலும் மேற்கூறிய நூல்களின் கருத்துக்களையெல்லாம் திரட்டிச் “சிவபுண்ணியத்தெளிவு” என்ற நூலை அருளியுள்ளார் ‘ஸ்ரீமந்-நிகமஜ்ஞாந தேசிகர்’ அவர்கள். ஆனால் அவைகளையெல்லாம் கற்றுத்தெளிகின்ற காலக் குறைபாட்டினால் அவற்றுள் ரத்னம் போல் திகழ்கின்ற முக்கியமான விஷயங்கள் இந்நூலுள் எடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

எவ்வளவு வேலைப் பளு உள்ளவர்கள் ஆனாலும் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அனைவரும் இந்நூலுள் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்களைக் கண்டிப்பாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். கடைபிடிக்கவேண்டும்.

சமயத்தைப் பின்பற்றுவவர்கள் அச்சமயநூல்கள் கூறுகின்ற விஷயங்களை ஏற்றுக்கொண்டு அதைப் பின்பற்றக் கடமைப்பட்டவர்கள். அவர்களே சமயிகள் எனக் கொள்ளப்படுவர். ஆனால் இன்று சமயத்தின் பெயரால் தங்களது வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக மக்களை ஏமாற்றிப் பலர் செய்துவரும் சமயவணிகத்தில் நம்மக்கள் மாட்டிக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு மாமருந்தாக இந்நூல் விளங்கும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்கான வாய்ப்பை எனக்களித்த திரு. செல்வகுமார் ஐயா அவர்களுக்கும், இந்நூலை எனக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்த சிதம்பரம் ப்ரஹ்மஸ்ரீ பரமேசுவர தீக்ஷித ஸ்வாமிகளுக்கும், நூலைவெளியிட மனமுவந்து அனுமதி நல்கிய அன்பர் திரு அபேதக் கண்ணன் அவர்களுக்கும், நல்லமுறையில் அச்சிட்டுத்தந்த மதுரை ஆர். ஆர் அச்சகத்தாருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சைவமக்கள் அனைவரும் படித்துப் பயனடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனுடைய திருவருளை வேண்டுகிறேன். சைவமக்கள் ஒன்றுகூடி நமது விருப்புவெறுப்புகளுக்கு ஆட்படாமல் சமயநூல்களை ஆராய்ந்து செயல்பட ஆவனசெய்ய உதவுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

“பழைய வைதிகசைவம் பரக்கவே”

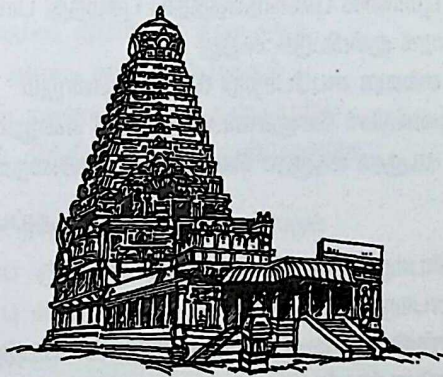
“ஹரநம: பார்வதீ பதயே ஹரஹர மஹாதேவ”

பேரன்புடன்

நாள்: 14.09.2012

சிவசரணகமலைக சரண்யன்
சிவஸ்ரீ க. கார்த்திகேய சிவம்,

ஸ்ரீ ஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம்,
திருப்பரங்குன்றம்.

நெஞ்சே ! சிவயிரானை நினை. நோயில்லை

(இக்காலத்துப் பல்லோர் இதயநோய் காரணமாக உலக வாழ்வை விடுகின்றனர். சாந்தமின்மை, பரபரப்பு, உணர்ச்சி வயப்படல், பொருந்தா உணவு, தகாத நினைவு, சடுதியில் தோன்றும் பயம், பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு மகிழ்தல் போன்றவை இந்நோய்க்குக் காரணங்கள். பொறுமை, பணிவு, இன்சொல் முதலியன இதயநோயை வரவொட்டா. அதற்குச் சிவபக்தி வேண்டும். நெஞ்சைத் தேற்றும் அடுத்து வரும் திருப்பதிகங்களை முறையாகப் பாராயணம் செய்தால் இதயநோய்க்கு இடமில்லை. சிவன்தான் பற்றி நின்று தோத்திரித்து உய்க.)

சிவமே என்னுடைய மனம் பிறருக்கும் எனக்கும் நன்மையான எண்ணங்களைக் கொள்ளவும், எந்த உயிருக்கும் துன்பம் செய்யாதிருக்கவும், நல்லிச்சைகளை மாத்திரம் உடையதாகவும் அருளுக. தீமையையும், இழிவான கருத்துக்களையும் அது கைவிடுதற்கு அருளுக. அது எப்போதும் நன்மையையே நாடுக.

யஜுர்வேதம்

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடி
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடி
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி என்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீ என்றும்
ஆரூரா ஆரூரா வென்றென்றே அலறா நில்லே.

ஸ்ரீ அப்பர் சுவாமிகள்

வானத்தான் என்பாரும் என்கமற் றும்பர்கோன்
தானத்தான் என்பாரும் தாமென்க ஞானத்தான்
முன்னஞ்சத் தால்இருண்ட மெய்யொளிசேர் கண்டத்தான்
என்றெஞ்சத் தானென்பன் யான்.

ஸ்ரீ காரைக்காலம்மையார்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்
முதல் திருமுறை
திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம்

பதிக எண் = 29

பண் = தக்கராகம்

ஊரு லாவு பலிகொண் டுலகேத்த
நீரு லாவு நிமிர்புன் சடையண்ணல்
சீரு லாவு மறையோர் நறையூரில்
சேருஞ் சித்தீச் சரஞ்சென் றடைநெஞ்சே. 1

காடு நாடுங் கலக்கப் பலிநண்ணி
ஓடு கங்கை யொளிர் புன் சடைதாழ
வீடு மாக மறையோர் நறையூரில்
நீடுஞ் சித்தீச் சரமே நினைநெஞ்சே. 2

கல்வி யாளர் கனக மழன்மேனி
புல்கு கங்கை யொளிர் புன் சடையானூர்
மல்கு திங்கட பொழில்கூழ் நறையூரில்
செல்வர் சித்தீச் சரஞ்சென் றடைநெஞ்சே. 3

நீட வல்ல நிமிர்புன் சடைதாழ
ஆட வல்ல வடிக ளிடமாகும்
பாடல் வண்டு பயிலு நறையூரில்
சேடர் சித்தீச் சரமே தெளிநெஞ்சே. 4

உம்ப ராலு முலகின் னவராலும்
தம்பெ ருமைய ளத்தற் கரியானூர்
நண்பு லாவு மறையோர் நறையூரில்
செம்பொன் சித்தீச் சரமே தெளிநெஞ்சே. 5

கூரு லாவு படையான் விடையேறி
போரு லாவு மழுவா னனலாடி
பேரு லாவு பெருமா னறையூரில்
சேருஞ் சித்தீச் சரமே யிடமாமே. 6

அன்றி நின்றவவுணர் புரமெய்த
வென்றி வில்லி விமலன் விரும்புமார்
மன்றில் வாச மணமார் நறையூரில்
சென்று சித்தீச் சரமே தெளிநெஞ்சே. 7

அரக்க னாண்மை யழிய வரைதன்னால்
நெருக்க வுன்றும் விரலான் விரும்புமார்
பரக்குங் கீர்த்தி யுடையார் நறையூரில்
திருக்கொள் சித்தீச் சரமே நினைநெஞ்சே. 8

ஆழி யானு மலரி னுறைவானும்
ஊழி நாடி யுணரார் திரிந்துமேல்
கூழு நேட வெரியா மொருவன்சீர்
நீழல் சித்தீச் சரமே நினைநெஞ்சே. 9

மெய்யின் மாசர் விரிநுண் டுகிலிலார்
கையி லுண்டு கழறுமுரை கொள்ளேல்
உய்ய வேண்டி லிறைவன் னறையூரில்
செய்யுஞ் சித்தீச் சரமே தவமாமே. 10

மெய்த்து லாவு மறையோர் நறையூரில்
சித்தன் சித்தீச் சரத்தை யுயர்காழி
அத்தன் பாத மணிஞான சம்பந்தன்
பத்தும் பாடப் பறையும் பாவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாம் திருமுறை

திருவாரூர்

பதிக எண் = 215

பண் = காந்தாரம்

பவனமாய்ச் சோடையாய் நாவெழாப் பஞ்சுதோய்ச் சட்டவுண்டு
சிவனதாட சிந்தியாப் பேதைமார் போலநீ வெள்கி னாயே
கவனமாய்ப் பாய்வதோ றேறுகந் தேறிய காள கண்டன்
அவனதா ரூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே. 1

தந்தையார் போயினார் தாயரும் போயினார் தாமும் போவார்
கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார் கொண்டு
போவார்

எந்தநாள் வாழ்வதற் கேயனம் வைத்தியா லேழை நெஞ்சே
அந்தணா ரூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே. 2

நிணங்குடர் தோனரம் பென்புரேச ராக்கைதா னிலாய தன்றால்
குணங்களார்க் கல்லது குற்றநீங் காதெனக் குலுங்கி னாயே
வணங்குவார் வானவர் தானவர் வைகலு மனங்கொ டேத்தும்
அணங்கனா ரூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே 3

நீதியால் வாழ்கிலை நாள்செலா நின்றன நித்த நோய்கள்
வாதியா வாதலா னாளுநா ளின்பமே மருவி னாயே
சாதியார் கின்னரர் தருமனும் வருணர்க ளேத்து முக்கண்
ஆதியா ரூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே. 4

பிறவியால் வருவன கேடுள வாதலாற் பெரிய விற்பத்
துறவியர்க் கல்லது துன்பநீங் காதெனத் தூங்கி னாயே
மறவனீ மார்க்கமே நண்ணினாய் தீர்த்தநீர் மல்கு சென்னி
அறவனா ரூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே. 5

செடிகொ நோயாக் கையம்பாம் பின்வாய்த் தேரெவாய்ச்
சிறுபறவை

கடிகொள்பூந் தேன்சுவைத்த தின்புற லாமென்று கருதி னாயே
முடிகளால் வானவர் முன்பணிந்த தன்பரா யேத்து முக்கண்
அடிகளா றூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே. 6

ஏறுமால் யானையே சிவிகையந் தளமீச் சோப்பி வட்டின்
மாறிவா முடம்பினார் படுவதோர் நடலைக்கு மயங்கி னாயே
மாறிலா வனமுலை மங்கையோர் பங்கினார் மதியம் வைத்த
ஆறனா றூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே. 7

என்பினாற் கழிநிறைத் திறைச்சிமண் சுவரெறிந்த திதுநம்
மில்லம்

புன்புலா னாறுதோல் போர்த்துபொல் லாமையான்முகடு
முன்பெலா மொன்பது வாய்தலார் குரம்பையின் மூழ்கிடாதே
அன்பனா றூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே. 8

தந்தைதாய் தன்னுடன் றோன்றினார் புத்திரர் தாரமென்றும்
பந்தநீங் காதவர்க் குய்ந்துபோக் கில்லெனப் பற்றி னாயே
வெந்தநீ ராடியா ராதியார் சோதியார் வேதகீதர்
எந்தையோ றூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே. 9

நெடியமால் பிரமனு நீண்டுமண் ணிடந்தின்ன நேடிக் காணாப்
படியனார் பவளம்போ லுருவனார் பனிவளர் மலையாள் பாக
வடிவனார் மதிபொதி சடையனார் மணியணி கண்டத்
தெண்டோள்

அடிகளா றூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச னெஞ்சே 10

பல்லிதழ் மாதவி யல்லிவண் டியாழ் செயுங் காழி யூரன்
நல்லவே நல்லவே சொல்லிய ஞானசம் பந்த னாடூர்
எல்லியம் போதெரியாடுமெம் மீசனை யேத்து பாடல்
சொல்லவே வல்லவர் தீதிலா ரோதநீர் வைய கத்தே.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்காடு - திருக்குறுந்தொகை

பண்காட டிப்படி யாயதன் பத்தர்குக்
கண்காட டிக்கண்ணில் நின்ற மணியொக்கும்
பெண்காட டிப்பிறைச் சென்னிவைத் தான்திரு
வெண்காட டையடைந் துய்ம்மட நெஞ்சமே. 1

கொள்ளி வெந்தழல் வீசிநின் றாடுவார்
ஒள்ளி யகணஞ் சூழுமை பங்கனார்
வெள்ளி யன்கரி யன்பசு வேறிய
தெள்ளி யன்திரு வெண்கா டடைநெஞ்சமே. 2

ஊனோக் குமின்பம் வேண்டி யுழலாதே
வானோக் கும்வழி யாவது நின்மினோ
தானோக் குந்தன் னடியவர் நாவினில்
தேனோக் குந்திரு வெண்கா டடை நெஞ்சமே 3

பருவெண் கோட்டுப் பைங்கண்மத வேழத்தின்
உருவங் காட்டினின் றானுமை யஞ்சவே
பெருவெண் காட்டிறை வன்னுறை யும்மிடம்
திருவெண் காட்டைந் துய்ம்மட நெஞ்சமே 4

பற்ற வன்கங்கை பாம்பு மதியுடன்
உற்ற வன்சடை யானுயர் ஞானங்கள்
கற்ற வன்கய வர்புர மோரம்பால்
செற்ற வன்திரு வெண்கா டடை நெஞ்சமே 5

கூடி னானுமை யாளொரு பாகமாய்
வேட னாய்விச யற்கருள் செய்தவன்
சேட னார்சிவ னார்சிந்தை மேயவெண்
காட னாரடி யேயடை நெஞ்சமே 6

தரித்த வன்கங்கை பாம்பு மதியுடன்
புரித்த புன்சடை யான்கய வர்புரம்
எரித்த வன்மறை நான்கினோ டாறங்கம்
விரித்த வன்னுறை வெண்கா டடை நெஞ்சமே. 7

பட்டம் இண்டை யவைகொடு பத்தர்கள்
சிபட னாதியென் றுசிந்தை செய்யவே
நட்ட மூர்த்திஞா னச்சுட ராய்நின்ற
அட்டமூர்த்திதன் வெண்கா டடை நெஞ்சமே. 8

ஏன வேடத்தி னானும் பிரமனும்
தான வேடமுன் தாழ்ந்தறி கின்றிலா
ஞான வேடன் விசயற் கருள்செய்யும்
கான வேடன்றன் வெண்கா டடை நெஞ்சமே 9

பாலை யாடுவர் பன்மறை யோதுவர்
சேலை பாடிய கண்ணுமை பங்கனார்
வேலை யார்விட முண்டவெண் காடர்க்கு
மாலை யாவது மாண்டவ ரங்கமே 10

இராவ ணஞ்செய மாமதி பற்றவை
இராவ ணம்முடை யான்றனை யுள்குமின்
இராவ ணன்றனை யுன்றி யருள்செய்த
இராவ ணன்திரு வெண்கா டடைமினே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை - திருக்குறுந்தொகை

கொல்லை யேற்றினர் கோளர வத்தினர்
தில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை செல்வனார்
தொல்லை யூழியர் சோற்றுத் துறையர்க்கே
வல்லை யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சேம. 1

முத்தி யாக வொருதவஞ் செய்திலை
அத்தி யாலடி யார்க்கொன் றளித்திலை
தொத்து நின்றலர் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பத்தி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சேம. 2

ஓட்டி நின்ற உடலுறு நோய்வினை
கட்டி நின்ற கழிந்தவை போயறத்
தொட்டு நின்றமச் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பட்டி யாப்பணி செய்மட நெஞ்சேம. 3

ஆதி யானண்ட வாணர்க் கருள்நல்கு
நீதி யானென்றும் நின்மல னேயென்றும்
சோதி யானென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
வாதி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சேம. 4

ஆட்டி னாயடி யேன்வினை யாயின
ஓட்டி னாயொரு காதி விலங்குவெண்
தோட்டி னாயென்று சோற்றுத் துறையர்க்கே
நீட்டி நீபணி செய்மட நெஞ்சேம. 5

பொங்கி நின்றமுந் தகடல் நஞ்சினைப்
பங்கி உண்டதோர் தெய்வமுண் போசொலாய்
தொங்கி நீயென்றுஞ் சோற்றுத்துறையர்க்குத்
தங்கி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

6

ஆணி போலநீ ஆற்ற வலியைகாண்
ஏணி போலிழிந் தேறியு மேங்கியும்
தோணி யாகிய சோற்றுத் துறையர்க்கே
புணி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

7

பெற்ற மேறிலென் பேய்ப்படை யாகிலென்
புற்றி லாடர வேயது புணிலென்
சுற்றி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பற்றி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

8

அல்லி யானர வைந்தலை நாகணைப்
பள்ளி யானறி யாத பரிசெலாம்
சொல்லி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
புல்லிநீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

9

மிண்ட ரோடு விரவியும் வீறிலாக்
குண்டர் தம்மைக் கழிந்துய்யப் போந்துநீ
தொண்டு செய்தென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
உண்டு நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

10

வாழ்ந்த வன்வலி வாளரக் கன்றனை
ஆழ்ந்து போயல றவ்விர லுன்றினான்
கூழ்ந்த பாரிடஞ் சோற்றுத் துறையர்க்குத்
தாழ்ந்து நீபணி செய்மட நெஞ்சமே

11

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

7-ஆம் திருமுறை திருப்புறம்பயம்

பதிக எண் = 35

பண் = கொல்லி

அங்கம் ஓதியோர் ஆறை மேற்றளி
நின்றும் போந்துவந் தின்னம்பர்த்
தங்கி னோமையும் இன்னதென்றிலர்
ஈசனாரெழு நெஞ்சமே
கங்குல் ஏமங்கள் கொண்டு தேவர்கள்
ஏத்தி வானவர் தாந்தொழும்
பொங்கு மால்விடை ஏறிசெல்வப்
புறம்ப யந்தொழப் போதுமே.

1

பதியுஞ் சுற்றமும் பெற்ற மக்களும்
பண்டை யாரலர் பெண்டிரும்
நிதியில் இம்மனை வாழும் வாழ்க்கையும்
நினைப்பொ ழிம்மட நெஞ்சமே
மதியுஞ் சேர்ச்சடைக் கங்கை யானிடம்
மகிழும் மல்லிகை செண்பகம்
புதிய பூமலர்ந் தெல்லி நாளும்
புறம்ப யந்தொழப் போதுமே

2

புறந்தி ரைந்து நரம்பெ முந்து
நரைத்து நீஉரை யாற்றளர்ந்
தறம்பு ரிந்துநி னைப்ப தாண்மை
யரிது காணிஃ தறிதியேல்
திறம்பி யாதெழு நெஞ்ச மேசிறு
காலை நாமுறு வாணியம்
புறம்ப யத்துறை புத நாதன்
புறம் பயந்தொழப் போதுமே.

3

குற்றொ ருவ்வரைக் கூறை கொண்டு
கொலைகள் கூழ்ந்த களவெலாம்
செற்றொ ருவ்வரைச் செய்த தீமைகள்
இம்மை யேவருந் திண்ணமே
மற்றொ ருவ்வரைப் பற்றி லேன்மற
வாதெ மும்மட நெஞ்சமே
புற்ற ரவ்வுடைப் பெற்ற மேறி
புறம்ப யந்தொழுப் போதுமே.

4

களளி நீசெய்த தீமை யுள்ளன
பாவ மும்பறை யும்படி
தெள்ளி தாளமு நெஞ்ச மேசெங்கண்
சேவு டைச்சிவ லோகனூர்
துள்ளி வெள்ளின வாளை பாய்வயல்
தோன்று தாமரைப் பூக்கள்மேல்
புள்ளி நள்ளிகள் பள்ளி கொள்ளும்
புறம் யந்தொழுப் போதுமே.

5

படையெ லாம்பக டார ஆளிலும்
பெளவஞ் கூழ்ந்தர சாளிலும்
கடையெ லாம்பிணைத் தேரை வால்கவ
லாதெ மும்மட நெஞ்சமே
மடையெ லாங்கமு நீர்ம லர்ந்து
மருங்கெ லாங்கரும் பாடத்தேன்
புடையெ லாமணம் நாறு சோலைப்
புறம்ப யந்தொழுப் போதுமே.

6

முன்னைச் செய்வினை இம்மை யில்வந்து
மூடு மாதலின் முன்னமே
என்னை நீதியக் காதெ மும்மட
நெஞ்ச மேளந்தை தந்தையூர்

அன்னச் சேவலோ டூழ்ப் பேடைகள்
 கூடிச் சேரு மணிபொழில்
 புன்னைக் கன்னி கழிக்க ணாரும்
 புறம்ப யந்தொழப் போதுமே.

7

மலமெ லாமறும் இம்மை யேமறு
 மைக்கும் வல்வினை சார்கிலா
 சலமெ லாமொழி நெஞ்ச மேளங்கள்
 சங்க ரன்வந்து தங்குமூர்
 கலமெ லாங்கடல் மண்டு காவிரி
 நங்கை யாடிய கங்கைநீர்
 புலமெ லாமண்டிப் பொன்வி னைக்கும்
 புறம்ப யந்தொழப் போதுமே.

8

பண்ட ரீயன செய்த தீமையும்
 பாவ மும்பறை யும்படி
 கண்ட ரீயன கேட்டி யேற்கவ
 லாதெ மும்மட நெஞ்சமே
 தொண்ட ரீயன பாடித் துள்ளினின்
 றாடி வானவர் தாந்தொழும்
 புண்ட ரீகம லரும் பொய்கைப்
 புறம்ப யந்தொழப் போதுமே.

9

துஞ்சி யும்பிறந் துஞ்சி றந்துந்
 துயக்க றாத மயக்கிவை
 அஞ்சி யூன் திருப்பு றம்பயத்
 தப்ப னைத்தமிழ்ச் சீரினால்
 நெஞ்சி னாலே புறம்ப யந்தொழு
 துய்து மென்று நினைத்தன
 வஞ்சி யாதுரைசெய்ய வல்லவர்
 வல்ல வானுல காள்வரே

10

திருவாசகம்

இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்நெஞ்சே எல்லாந் - தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என் மனத்தே வந்து.

இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய்-அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து.

பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனும்
கண்டாரு மில்லைக் கடையேனை - தொண்டாகக்
கொண்டருளும் கோகழியெங் கோமாரற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை.

காணுங் கரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக் - காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானைவாயாரப் பேசு.

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூற நிற்பேனான் னருள் பெற்றேன்.
உய்ஞ்சேனான் உடையானே அடியேனை

வருவென்று

அஞ்சேலென் றருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசைப்பா

பதிக எண் = 2-3

பண் = பஞ்சமம்

வரம்பிரிவாளை மிளிரிமடுக் கமலம்
கரும்பொடு மாந்திடு மேதி
பிரம்பிரி செந்நெற் கழனிச்செங் கமுநீர்ப்
பழனஞ்சூழ் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சிரம்புரை முடிவா னவர்அடி முறையால்
இறைஞ்சுகிற் றம்பலக் கூத்தா !
நிரந்தரம் முனீவர் நினைதிருக் கணைக்கால்
நினைந்துநின் றழிந்ததென் நெஞ்சே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக எண் = 16-8

பண் = பஞ்சமம்

பன்னெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பலர் ஏம்பலித் திருக்க
என்னெடுங் கோயில் நெஞ்சவீற் றிருந்த
எளிமையை என்றுநான் மறக்கேன்
மின்னினெடும் புருவத் திளமயி லனையார்
விலங்கல்செய் நாடக சாலை
இன்னடம் பயிலும் இஞ்சிகூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ-
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பல்லாண்டு

பண்-பஞ்சமம்

சேலும் கயலும் திளைக்குங்கண் ணார்இளங்
கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங் கும்மென்று
புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியா நெறிதந்து
வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின் றானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

மன்பெ ருந்திரு மாமறை வண்டுகூழ்
அன்பர் சிந்தை அலர்ந்தசெந் தாமரை
நன்பெ ரும்பர மானந்த நன்மது
என்த ரத்து அளித்தெதிரி நின்றன.

ஞாலம் உய்ய நடமன்றுள் ஆடின
காலன் ஆருயிர் மாகக் கறுத்தன
மாலை தாழ்குழல் மாமலை யாள்செங்கை
சீல மாக வருடச் சிவந்தன.

நீதி மாதவர் நெஞ்சிற் பொலிந்தன
வேதி யாதவர் தம்மைவே திப்பன
சோத யாய்எழுஞ் சோதியுட சோதி
ஆதி மாலயன் காணா அளவின.

வேத ஆரணம் மேற்கொண் டிருந்தன
பேதை யேன்செய் பிழைபொறுத் தாண்டன
ஏத மானவை தீர்க்க இசைந்தன
புத நாதநின் புண்பீ கப்பதம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுண்ணியங்கள்

தோற்றுவாய்

சில நாட்களுக்கு முன் என் நண்பர் ஒருவர் உங்களுக்குச் செய்தி தெரியுமா? என்ற வினாவோடு என்னைச் சந்தித்தார். சொல்லுங்களேன் என்றேன் நான். 'தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் உங்களுக்குப் பிடித்தமானவர் ஒருவர் உள்ளார்' என்று மேலும் புதிர்போட்டார் நண்பர். நான் வியந்தேன் ! எந்த அரசியல் கட்சியிலும் தொடர்பில்லாத எனக்குப் பிடித்தமானவர் எப்படி சட்டமன்றத்தில் இருக்கமுடியும் ? என்று நினைந்தேன். ஒன்றும் புரியவில்லை. நண்பரின் முகத்தை அறியும் நோக்கில் ஏறிட்டுப் பார்த்தேன். அவர் சொன்னார் 'சட்டமன்றத்தில் வை. சிவபுண்ணியம் என்ற பெயருடைய ஒருவர் (சொந்த ஊர் மேலப்பனையூர்) மன்னார்குடி உறுப்பினராக உள்ளார். அவர்தான் உங்களுக்குப் பிடித்தமானவர். ஆனால் அவர் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் என்றார். அப்படியா என்று கூறிய நான், அக்கட்சியில் நல்லசிவம் என்ற பெயருடையவரும் இருக்கிறாரே என்றேன். ஒருவகையில் அவர்களை நான் பாராட்டுவேன். பெற்றோர்கள் இட்ட பெயர்களை மாற்றாத இயல்பினர் எனத் தெரிகிறது. அப்பெயரைத் தாங்கிய காரணம் பற்றி அவரை நான் வணங்குகிறேன் என்று மேலும் கூறினேன்.

நண்பர், 'சிவபுண்ணியம்' என்றால் என்ன? என வினவினார். 'பாவங்கள்' தீயன; புண்ணிங்கள் நல்லன. சிவபிரானைக் குறித்து செய்யப்படும் நல்லன யாவும் 'சிவபுண்ணியங்களே' என்று நண்பருக்கு நான் விடை கூறினேன். 'சிவபுண்ணியங்களைப் பற்றி கொஞ்சம் விரிவாகச் சொல்ல வேண்டும்' என்ற அவர் 'ஒருநாள் அதற்காக உங்களைப் பார்க்க வருவேன்' என்று சொல்லியவாறே நகர்ந்தார்.

அன்று, என்னுடைய உள்ளத்தில் சிவபுண்ணியங்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாகவேனும் மக்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தேன்.

சைவ சமய நெறி, சிவ தருமோத்தரம். சிவ புராணங்கள். சிவாகமங்கள் முதலியவற்றில் அவை விரிவாகப் பேசப்பட்டிருந்தாலும். அவற்றைப் படிக்க நமக்கு நேரம் வாய்ப்பதில்லை.

மேலும் சிவாகமம் வடமொழி, ஏனைய நூல்கள் செய்யுளாலானவை. அவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளும் ஊக்கக் குறைவினால் சிவபுண்ணியங்களைப்பற்றி அறிய வாய்ப்பில்லை. எனவே இனி சிவபுண்ணியங்களைப் பற்றி தெளிந்த உரைநடையால் இங்கு அறிவோம்.

சிவபுண்ணியங்கள் எண்ணிறந்தன. பலவாய் அவற்றை விரித்து அறிந்து கொள்வதிலும் நமது ஆற்றலுக்கேற்பன வரைந்து அறிந்துகொள்வோம். சிவபுண்ணியங்களாவன.

1. விபுதி தரித்துக் கொள்ளலும், பிறர்க்கு வழங்கலும்.
2. உருத்திராக்ஷத் தரித்துக் கொள்ளலும் தக்கோர்க்கு வழங்கலும்.
3. சிவாலயங்களில் அலகிடுதலும், மெழுக்கிடுதலும்.
4. திருநந்தவனம் அமைத்து புஷ்பப்பணி செய்தல்.
5. சிவாலயங்களில் திருவிளக்கிடுதல், தூபமிடுதல்.
6. சிவபூஜை செய்தலும், செய்வோர்க்கு உதவுதலும்.
7. சிவாலயங்களில் கீதம் இசைத்தல்.
8. சிவாலயம் எடுத்தல், பழைய ஆலயம் புதுக்குதல்.
9. சிவாலய தரிசனம் செய்தல்.
10. குருபூஜை கொண்டாடுதல்.
11. குருவழிபாடு செய்தல்.
12. சிவ விரதங்கள் மேற்கொள்ளல்.
13. சிவதீக்ஷை ஏற்றுக்கொள்ளல், தக்கவரை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்தல்.
14. நாற்பாதங்களில் நின்று ஒழுகல்.
15. வேத சிவாகம - திருமுறைகள் - சாத்திரங்களை படிப்பித்தல்.

சிவபுண்ணியங்கள் மேலும் பலவுள. ஆயினும் இப்பதினைந்தும் இக்காலத்துக்கும் மிக இன்றியமையாதனவாகக் கொள்ளப்பட்டு ஒவ்வொன்றும் ஏற்றபெற்றி கூறப்பட்டுள்ளன.

சைவசமயிகள் சிரார்த்தம், தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டுவதும் அவசியம். அவற்றை சிவாகம வழி நின்று செய்வது நல்லது. அவை பற்றிய பழைய கட்டுரைகள் இரண்டும், தர்ப்பணத்திற்கு உரிய திலதர்ப்பணவிதியும் இங்கே இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

1. விபுதி தரித்தலும், வழங்கலும்

விபுதியின் மேன்மையை வேத சிவாகமங்கள் விரித்து பேசுகின்றன. வேத சிவாகமங்கள் சிவ வாக்கு ஆதலினால் அவற்றைக் கடக்கும் அதிகாரம் எவர்க்குமில்லை. அறிவால் சிவனையாகிய திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் முதலிய உண்மை நாயன்மார் திருவாக்குகளும் விபுதியின் மேன்மையை வலியுறுத்துகின்றன. விபுதி என்ற சொல்லுக்கு மேலான செல்வம் என்பது பொருளாகும்.

சிவபெருமானை முதற்கடவுளாக வணங்குபவரே சைவர்கள். அவர்களுக்குரிய சின்னங்களினை என சைவசமயநெறி கூறுகிறது. அவை உருவாகிய சரீரத்தில் தரிக்கப்படும் உருத்திராகூடமும் விபுதியுமாம்.

‘பரம சிவனமலன் பத்தர்க்குச் சின்னம்
உருவுடலிற் கண்டியும் நீறும்’ (162)

என்ற குறளால் அது விளங்கும். விபுதியைத் தாமே தயாரித்துத் தரித்தலே உத்தமமாம். இவ் விபுதி கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம் என மூன்று பேதப்படும். இம்மூன்றும்ல்லாத விபுதி அகற்பமெனப்படும்.

விபுதி பசுவின் சாணத்தால் தயார் செய்யப்படுவது. சாணம் கோமயம் எனப்படும்.

கோமயமும் தக்க பசுக்களிடமிருந்தே கொள்ளல் வேண்டும். வெள்ளை, சிவப்பு, பொன்மை, கருப்பு நிறப்பசுக்களிடம் கோமயங்கொள்ளலாம். கன்று பிரசவித்து பத்து நாள் சூதகமுடைய பசு, கன்று பிரசவியாத கிடாரி, நோயுடைய பசு, கன்று சாவப்பெற்ற பசு, கிழப்பசு, மலட்டுப்பசு, தூர்க்கந்தம் பொருந்திய மலத்தைத் தின்னும் பசு ஆகியவற்றிடமிருந்து கோமயம் கொள்ளக்கூடாது.

பங்குனி மாதத்துப் பசுமை நெல் தளை மேய்ந்த பசுக்களின் கோமயம் உத்தமமானவை. அஷ்டமி, அமாவாசை, பெளர்ணமி, சதுர்த்தசி ஆகிய திதி நாட்களில் கோமயம்

கொள்வது உத்தமமாகும். இனி கற்பவிபுதி தயார் செய்யும் முறையை அறியலாம்.

கற்ப விபுதி:

உத்தமப் பசுவின் கோமயத்தைத் தாமரை இலையால் பூமியில் விழுமுன் 'சத்யோஜாத மந்திரம்' கூறி ஏற்றுக்கொள்க. மேலுள்ள வழுப்பினை நீக்கி நடுவிலுள்ள மயத்தையே எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அந்த கோமயத்தில் 'வாமதேவ மந்திரம்' கூறி பஞ்சகௌவியத்தை வார்த்துப் பிசைக. பிசையும் பொழுது 'அகோர மந்திரம்' கூறுக. அவற்றை உருண்டையாகத் திரட்டி, பதர் விரித்து, அதன்மேல் 'தற்புருட மந்திரம்' கூறி வைத்து சிவாக்கினியினால் தகனம் செய்க. என்று எடுக்கிறோமோ அன்றைக்கே உருண்டைகளாக்கித் தகனம் செய்யலாம். இவ்வாறன்றி உலர வைத்தும் தகனம் செய்யலாம். நன்கு தகனம் செய்து விபுதி விளைந்ததையறிந்து, கருநிறம், செந்நிறம், புகைநிறம், பொன்னிறம் ஆகியனவாய் விளைந்தவற்றை நீக்கி, வெண்ணிற விபுதியையே கொள்க. எடுத்த வெண்ணிற விபுதியை புது வஸ்திரத்தால் வடிகட்டிப் புதுப்பாத்திரத்தில் 'விபுதி - காயத்ரி மந்திரம்' கூறி சுத்த பூமியில் வைக்க வேண்டும். மல்லிகை, முல்லை, பாதிரி, சிறுசெண்பகம் முதலிய மணமுள்ள மலர்களை விபுதியில் 'சத்தியஜோத மந்திரம்' கூறிப்போட்டு, புது வஸ்த்திரத்தால் அதன் வாயைக் கட்டி, நமது திரவியம் என்று கொண்டு நாடோறும் சிவாகம விதிப்படி அணிந்துய்க.

தாமரை இலை கிட்டாத பொழுது வாழையிலை, புதிய பாத்திரம் அல்லது கை ஆகியவற்றால் ஏந்தி 'கோமயம்' பெறலாம்.

அநுகற்ப விபுதி:

சித்திரை மாதத்தில் பசுக்கள் நின்ற மந்தையில் போய் உலர்ந்து கிடந்த கோமயங்களை எடுத்து ஓரிடத்தில் குவித்து, அதிலே கோசலத்தை 'வாமதேவ மந்திரம்' கூறி வார்த்துக் கையால் பிசைக. 'அகோர மந்திரம்' கூறிப் பிசைந்து உருண்டையாக்கி, பதர்விரித்து அதன்மேல் 'தற்புருட மந்திரத்தினாலே' வைத்து, சிவாக்கினியால் தகித்து முன் சொன்னவாறு வெண்ணிற விபுதியை 'ஈசான மந்திரம்' கூறி

எடுத்துக்கொள்க. அவ்விபுதியை வடிகட்டி புதுப்பாத்திரத்தில் மணமலர்கள் சேர்த்துவைத்து அணிந்துய்க.

உபகற்ப விபுதி:

காட்டில் மரத்தோடுமரம் உராய்ந்து, தானே உண்டாகிய அக்னியில் வெந்து விளைந்த சாம்பலை எடுத்து, அதில் 'பஞ்சகௌவியம்', 'வாமதேவ மந்திரம்', கூறி வார்த்து பக்குவமாகக் கையினாலே கலந்து 'அகோர மந்திரம்' கூறி உருண்டை செய்து, பதரை விரித்து அதன்மேல் 'தற்புருட மந்திரத்தால்' வைத்து, சிவாக்கினியினால் தகித்து வெந்நிற விபுதியைக் கொள்க. இவ்விபுதி உபகற்ப விபுதி ஆகும்.

அகற்ப விபுதி:

இடிவிழுந்த இடத்தில் உண்டாகிய திருநீறும், மலை உச்சியிலும், பூமியிலும் யாதொரு காரணத்தினாலோ விளைந்த திருநீறும் அகற்ப மெனப்படும், அதனை 'மூல மந்திரம்', 'கலா மந்திரங்களினாலே' சுத்தி செய்து தரிக்கலாம்.

பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம் ஆகிய ஐந்தும் பசுவினின்று கிடைப்பதால் 'பஞ்சகௌவியம்' என்று சொல்லப்படும். இவற்றை ஆகம விதியில் சொல்லப்பட்டவாறு கலந்து கோமயத்தில் வார்க்க வேண்டும்.

இக்காலத்தில், வியாபார நோக்கில், நெல் உமி, கரும்பு சக்கை ஆகியவற்றைத் தகித்து விபுதி என விற்கின்றனர். சில மாக்கற்களின் பொடியும் அவ்வாறு விற்கப்படுகிறது. அவற்றை அணிதல் அதிபாதகமாம்.

விபுதி அணியும் முறை:

விபுதியை, நீர்பெய்து, முறைப்படி குழைத்து பெருவிரல், நடுவிரல், ஆழிவிரல் ஆகிய விரல்களினால் அணியலாம். நடுவிரல், ஆழிவிரல்களினால் இடப்பக்கம் தொடுத்து, இழித்துப்பின் பெருவிரலினால் வலப்பக்கம் தொடுத்து இழித்து அணியலாம். இவ்வாறு அணிவதால் மகாபாதகம் சேராது. இனி பெருவிரல், சுண்டுவிரல் நீக்கி, எண்ணப்பட்ட நடுவிரல் முன்றினாலும் தரிக்கலுமாகும். இது 'திருநீற்று முத்திரை' எனப்படும்.

விபுதி, உச்சி, நெற்றி, காதுகள், கழுத்து, மார்பு, இரு தோள்கள், உந்தி, இரண்டு முழங்கை, இரண்டு மணிக்கட்டு, இரண்டு முழந்தாள் முதுகு ஆகிய இடங்களில் தரிக்க வேண்டும். காதுகளை நீக்கி, விலாப்புறம் இரண்டிலும் கொள்ளுதலும் உண்டு.

விபுதியை திரிபுண்டரமாக நெற்றி, மார்பு, புஜங்கள் ஆகிய இடங்களில் ஆறு அங்குல அளவும் ஏனைய இடங்களில் ஒவ்வொரு அங்குல அளவும் அணிதல் வேண்டும்.

சிவதீக்ஷை பெற்றவர்கள் சந்தியா காலங்களில் நீர்க்கூட்டிக் குழைத்துத் தரிக்கவும். ஏனைய காலங்களில் நீர்க்கூட்டாது உத்தூளனமாய்த் தரிக்க வேண்டும். 'சந்தியா காலம்' எனப்படுவது காலை, மத்தியானம், மாலை. சிவதீக்ஷை இல்லா ஆடவர், பெண்கள், சந்நியாசிகள் மத்தியானத்துக்குப் பின் நீர்க்கூட்டாமல் உத்தூளனமாய் விபுதி தரிக்க வேண்டும்.

மேலே கூறப்பட்டவாறு விபுதி தயாரித்துத் தாமும் அணிந்து, ஏனைய சிவனடியார்களுக்கும் கொடுத்தல், திருக்கோயில் அபிதேகத்திற்குக் கொடுத்தல் ஆகியன சிறந்த சிவபுண்ணியமாம்.

‘வேதத்திலுள்ளது நீறு’

திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் ‘திருநீற்றுப் பதிகம்’ என ஒரு பதிகமே திருநீற்றின் பொருட்டு அருளிச் செய்துள்ளார். அப்பதிகத்தின் 2வது திருப்பாசுரத்தின் முதல் தொடர் ‘வேதத்திலுள்ளது நீறு’ என்பதாம். வேதத்தில் நீறு பேசப்படுகின்றதா? என்றால் ஆம்.

விபுதியின் பெருமையை ரிக், யஜுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களும், அவற்றின் பாகங்களாகிய இராம இரகசியோபநிடதம், காலாக்நி ருத்திரோபநிடதம், அதர்வசிரோபநிடதம், சாண்டில்யோபநிடதம், சாபாலி உபநிடதம், வாசுதேவோபநிடதம் என்பனவும் ஆங்காங்கு இதனை சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. விபுதியின் பெருமையை மட்டும் பஸ்மஜாபால உபநிடதம் கூறுகிறது, மேலும்

1. அக்நிரிதி பஸ்ம, 2. வாயுரிதி பஸ்ம, 3. ஜலமிதி பஸ்ம, 4. ஸ்தலமிதி பஸ்ம, 5 வ்யோமேதி பஸ்ம, 6. ஸர்வம் ஹ வா இதம் பஸ்ம, 7. மந இத்யேதாநி சகூஷ்மஹி பஸ்மாநி

(இம்மந்திரங்கள் ஏழும் அதர்வசிர உபநிடதத்திலுள்ளன) என்ற ஏழு மந்திரங்களும், விபுதி தாரணத்திற்குச் சிறந்தனவென்று அதர்வசிரோபநிடதமும், சாபால உபநிடதமும் கூறுகின்றன. இவ்வாறே சிவாகமங்களும், சூதசங்கிதையும், இலிங்க-புராணமும், மச்சபுராணமும் கூறுகின்றன.

இனி பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்தில் விபுதி எனப்படும் ‘திருநீற்றின் பெருமை’ எவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கீழ்க்கண்டவற்றால் அறியலாம்.

தேநாதீதம் ச்ருதம் தேந தேந ஸர்வமநுஷ்டிதம் !

யேந விப்ரேண சிரஸி த்ரிபுண்டரம் பஸ்மநா த்ருதம் !!

இதன்பொருள்: எந்தப் பிராம்மணனால் சிரசில் பஸ்மத்தினால் (விபுதியால்) திரிபுண்டர தாரணம் செய்யப்பட்டதோ அவனால் சர்வமும் ‘அத்தியயனம்’ செய்யப்பட்டனவாம். சர்வமும் ‘சிரவணம்’

செய்யப்பட்டனவாம். சர்வமும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டனவாம் என்று அறிக.

த்யக்தவர்ணாச்ரமாசாரோ லுப்த ஸர்வ க்ரியோபி ய: !
ஸக்ருத்திர்யக் த்ரிபுண்டரங்க தாரணாத்ஸோபி பூஜ்யதே !!

இதன் பொருள் : வர்ணாச்ரம ஆசாரங்களைக் கைவிட்டவனும், சர்வக்கிரியைகளை லோபித்தவனுமானாலும் ஒருதரம் திரியக்புண்டரத்தைத் தரித்தமாத்திரத்தில் பூஜ்யனாய் விடுகிறான்- என்பதாம்.

யே பஸ்மதாரணம் த்யக்த்வா கர்மகுர்வந்தி மாநவா: !
தேஷாம் நாஸ்தி விநிர்மோகூ: ஸம்ஸாராஜ் ஜந்ம கோஷி: !!

இதன்பொருள்: எவர் 'திருநீறு' தரித்தலைத் தள்ளி, கர்மங்களைச் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு கோடிப் பிறப்பெடுத்தாலும் 'சம்சார துக்கம்' தாண்டி வீடுபேற்றையடையும் வழி கிடையாது - என்பதாம்.

மஹாபாதக யுக்தாநாம் பூர்வஜந்மாஜிதாகஸாம் !
த்ரிபுண்டரோத்தூளநே த்வேஷ: ஜாயதே ஸுத்ருடம் புதா: !!

இதன்பொருள்: இந்தப் பிறவியில் மகாபாதகங்களுடன் கூடினவர்களும், முற்பிறப்புகளில் சம்பாதித்த பாவங்கள் உள்ளவர்களுமான பதிதர்களுக்கே திரிபுண்டரமாய் திருநீறு தரித்தலிலும், உத்தூளனமாய்த் திருநீறு தரித்தலிலும் பலமான துவேஷமுண்டாகும் - ஹே வித்வான்களே இவ்வுண்மையறிமின் - என்பதாம்.

யேஷாம் க்ரோதோ பவேத்பஸ்மதாரணே தத் ப்ரமாணகே !
தே மஹாபாதகையுக்தா: இதி சாஸ்த்ரஸ்ய நிச்சய: !!

இதன் பொருள் : எவர்க்குத் திருநீறு தரித்தலிலும், அதன் பிரமாணங்களான இந்த உபநிஷத வசனங்களிலும் கோபமுண்டாகிறதோ அவர் மகாபாதகங்களுடன் கூடினவரென்பது சாஸ்திர நிச்சயமாம்.

த்ரிபுண்டரம் யே விநிந்தந்தி நிந்தந்தி சிவமேவ தே !
தாரயந்திச யே பக்த்யா தாரயந்தி சிவஞ்ச தே !!

இதன் பொருள் : திரிபுண்டரத்தை எவர் நிந்திக்கின்றார்களோ அவர் சிவபிரானையே நிந்திக்கின்றவராவர். எவர் பக்தியுடன் திருநீற்றைத் தரித்து கொள்கிறார்களோ அவர் சிவபிரானையே தரித்துக் கொள்கின்றவராவர் என்பதாம்.

ருத்ராக்நேர்யத் பரம்வீர்யம் தத்-பஸ்ம பரிகீர்த்திதம் !
தஸ்மாத் ஸர்வேஷா காலேஷா வீர்யவாந்-பஸ்மஸம்யுத: !!

இதன் பொருள் : உருத்திர அக்னியின் சிரேஷ்டமான வீர்யமானது திருநீறு என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் எல்லாக் காலங்களிலும் திருநீற்றுடன் கூடியவனே வீரியமுள்ளவனாகின்றான் - என்பது.

பஸ்ம நிஷ்டஸ்ய தஹ்யந்தே தோஷா பஸ்மாக்நி-ஸங்மாத் !
பஸ்மஸ்நாந விசுத்தாத்மா பஸ்மநிஷ்ட இதிஸ்மருத: !!

இதன் பொருள்: பஸ்ம (திருநீறு) நிஷ்டையிலிருக்கிறவனுக்கு பஸ்மாக்நி சங்கமத்தால் எல்லாத் தோஷங்களும் எரிக்கப்பட்டுப் போய்விடும். பஸ்ம ஸ்நானத்தால் விசுத்தாத்மா ஆனவனே பஸ்மநிஷ்டனென்று எண்ணப்பட்டான் - என்பது.

பஸ்ம ஸந்திக்த ஸர்வாங்கோ பஸ்மதீப்த-த்ரிபுண்டரக: !
பஸ்மசாயீ ச புருஷோ பஸ்மநிஷ்ட இதிஸ்மருத: !!

இதன் பொருள் : எல்லா உறுப்புக்களும் திருநீற்றால் பூசப்பட்டவனும் திருநீறு பூசி சயனித்துக் கொண்டவனுமான புருஷனே பஸ்மநிஷ்டன் என எண்ணப்படுகிறான் - என்பது.

மேற்காட்டப் பட்டவற்றால் வேதத்திலுள்ளது நீறு என்ற திருஞானசம்பந்தர் வாக்கு சத்யம் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாக விளங்குகிறது அல்லவா?

இவை மட்டுமல்லாமல் கீழ்க்கண்ட உபநிஷத வாக்யம் திருநீற்றின் பெருமையை குன்றிலிட்ட தீபம் எனப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. அது வருமாறு.

விழுதிர்-பனிதம்-பஸ்ம-கூடாரம்-ரகேஷி பஸ்மாநோ பவந்தி
பஞ்சநாமாநி! பஞ்சபிர்-நாமபிர்-ப்ருசமைச்வர்ய காரணாத் பூதி:!
பஸ்ம ஸர்வாக பகூணாத் ! பாஸநாத் பனிதம் ! கூடாரணாத்
ஆபதாம் கூடாரம் ! பூத-ப்ரேத-பிசாச-ப்ரஹ்மராசுடிஸ- அபஸ்மாந-
பவ-பீதிப்யோ-அபிரகூணாத் ரகேஷி !

இந்த ப்ருஹஜ்ஜா பாலோபநிஷத்தின் பொருளாவது.

விழுதி, பனிதம், பஸ்மம், கூடாரம் இரகேஷி எனத்
திருநீற்றுக்கு ஐந்து திருநாமங்கள் உள்ளன. ஐச்வர்யத்தைக்
கொடுக்குங்காரணத்தால் பூதி எனவும், எல்லாப் பாவங்களையும்
போக்குதலால் பஸ்மம் எனவும், பிரகாசித்தலால் பசிதம் எனவும்,
ஆபத்தைப் போக்கலால் கூடாரம் எனவும், பூதப் பிரேத பிசாசு பிரம
ராசுடிஸ அபஸ்மாந பவபீதிகளினின்றும் காத்தலால் இரகேஷி
எனவும் திருநாமங்கள் வந்தன என்பதாம்.

இவ்வளவு மேன்மை பொருந்திய விழுதியணிவதிலும்
மேலான சிவபுண்ணியம் யாதுளது?

2. உருத்திராகுடம் தரித்தலும், வழங்கலும்

சைவ மக்களின் மிகச்சிறந்த சின்னம் உருத்திராகுடம். உருத்திராகுடத்தைத் தரிக்க கூசுபவர்களைச் சிவபிரான் காணக் கூசுவார். உருத்திரனது கண்ணில் தோன்றியமையால் 'உருத்திராகுடம்' எனப் பெயர் பெற்றது. தேவர்கள் திரிபுரத்தசுரர்களால் தங்களுக்கு நேர்ந்த துன்பங்களை விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டபொழுது திருக்கைலாசபதி ஆயிரம் தேவ வருஷம் தம்முடைய மூன்று திருக்கண்களையும் மலர்த்திக் கொண்டிருந்தார். அவைகளினின்றும் நீர் பொழிந்தன. சூரிய ரூபமாகிய வலக்கண் பொழிந்த நீரிலே 12 உருத்திராகுட மரமும், அக்கினி ரூபமாகிய நெற்றிக்கண் பொழிந்த நீரிலே 10 உருத்திராகுட மரமும், சந்திர ரூபமாகிய இடக்கண் பொழிந்த நீரிலே 16 உருத்திராகுட மரமும் உதித்தன. வலக்கண்ணினின்று கபிலநிற உருத்திராகுடமும், அதனின்று செந்நிற உருத்திராகுடமும், அதனின்று பொன்நிற உருத்திராகுடமும் தோன்றின. இடக்கண்ணினின்றும் வெண்ணிற உருத்திராகுடந் தோன்றிற்று. நெற்றிக் கண்ணினின்றும் கருநிற உருத்திராகுடந் தோன்றிற்று.

இவ்வுருத்திராகுடங்கள் ஒருமுகம் முதல் 16 முகம் வரை உடையன. இவற்றைத் தரித்துக் கொண்டே அநுட்டானம், பூசை முதலியன செய்ய வேண்டும். ஜபத்திற்கும் உருத்திராகுட மணியே உத்தமம். சிவாலய சேவை, புஷ்பம் கொய்தல் முதலிய சிவபுண்ணியங்கள் செய்யும் பொழுது அவசியமாய் உருத்திராகுடந் தரித்தல் வேண்டும்.

தரிக்கும் முகமணி	அதனால் பிரீதியடையும் தெய்வம்
ஒரு முக மணி	சிவபிரான்
இரண்டு முக மணி	சிவசக்தி
மூன்று முக மணி	திரிமூர்த்திகள் (பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன்)
நான்கு முக மணி	பிரம்மதேவர்
ஐந்து முக மணி	சதாசிவ மூர்த்தி
ஆறு முக மணி	சுப்பிரமணியர்
ஏழு முக மணி	சப்த மாதர்கள்

எட்டு முக மணி	அஷ்ட வித்தியேசுரர்
ஒன்பது முக மணி	கங்கை முதலிய நவதீர்த்தங்கள்
பத்து முக மணி	பத்துத் திக் பாலகர்கள்
பதினொரு முக மணி	பதினொரு ருத்திரர்கள்
பன்னிரண்டு முக மணி	விஷ்ணு, வாசுதேவர் முதலிய 12 பேர்
பதின்மூன்று முக மணி	சுத ருத்திரர்கள்
பதினான்கு முக மணி	அசுவினி தேவர்கள்
பதினைந்து முக மணி	சந்திரன், வருணன் முதலியவர்கள்
பதினாறு முக மணி	முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள், பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் யாவார்க்கும்.

தரிக்கும் முகமணி	அதிதேவதை	அணிவதால் பெறும் பயன்
1 முக மணி	பரமசிவன்	பிரம்மஹத்தியைப் போக்கும்
2 முக மணி	ஸ்ரீகண்டன்	பசுவைக் கொன்ற பாவம் போக்கும்
3 முக மணி	அக்கினி	பெண்ணைக் கொன்ற பாவம் போக்கும்
4 முக மணி	பிரம்மா	மனிதனைக் கொன்ற பாவம் போக்கும்
5 முக மணி	காலாக்னி ருத்திரர்	புணர்தற்பாலரல்லாதாரைப் புணர்ந்த பாவத்தையும், உண்ணத் தகாதனவற்றை உண்ட பாவத்தையும் போக்கும்.
6 முக மணி	சுப்பிரமணியர்	பிராமணனைக் கொன்ற பாவம் போக்கும்.
7 முக மணி	ஆதிசேடன்	பொன்னைக் களவு செய்த பாவம் போக்கும்.
8 முக மணி	விநாயகர்	குரு பத்தினியைச் சேர்ந்த பாவத்தையும், பொன்னைக் களவு செய்த பாவத்தையும், துலாதானம் (எடைக்கு எடை தானம்) முதலிய தானங்கள் வாங்கிய பாவத்தையும், பிறர் உணவைக் கவர்ந்துண்ட பாவத்தையும் போக்கும்.

தரிக்கும் முகமணி	அதிதேவதை	அணிவதால் பெறும் பயன்
9 முக மணி	வைரவர்	ஆயிரம் தற்கொலைப் பாவத்தையும், நூறு பிராமணர்களைக் கொன்ற பாவத்தையும், பூதம், பிசாசும், பாம்பு முதலியற்றாலாகும் துன்பங்களையும் போக்கி சித்தி முத்திகளைக் கொடுக்கும்.
10 முக மணி	விஷ்ணு	நாள், கோள், பேய், பூதம், பிரம்மராக்கதர் முதலியவற்றால் உண்டாகிய தீங்குகள் எல்லாவற்றையும் போக்கும்.
11 முக மணி	பதினொரு ருத்திரர்	ஆயிரம் அசுவமேதயாக பலத்தையும், நூறு வாஜபேய யாகம் செய்த பலத்தையும், இலக்டும் கோமேத யாகம் செய்த பலத்தையும் கொடுக்கும்.
12 முக மணி	பன்னிரண்டு ஆதித்தர்	கோமேத பலத்தையும், அசுவமேத பலத்தையும், பொன்னைத் தானம்செய்த பலத்தையும் கொடுக்கும்.
13 முக மணி	சுப்பிரமணியர்	சர்வாபீட்டத்தையும், சர்வசித்தியையும் கொடுக்கும். பிதாவையும், மாதாவையும், சகோதரனையும், புத்திரனையும், கருவையும் கொன்ற பாவங்களைப் போக்கும்.
14 முக மணி	சிவமும், சக்தியும்	தன்னைத் தரித்தோர்க்குத் தேவர் முனிவர் முதலானோரையெல்லாம் வசியப்படுத்தி சிவபதத்தைக் கொடுக்கும்.

14, 15, 16 முக மணிகள் கிடைப்பதரிது. பாவங்கள் நீங்கிப் புண்ணியம் பெருக உருத்திராக்ஷங்கள் அணிவதே வழியாகும்.

அணியும் விதம்:

உருத்திராக்ஷங்களை மாலையாக்கி சிரம், மார்பு, புஜங்கள் ஆகியவற்றில் அணிய வேண்டும். கைகள், காதுகள், கழுத்து, சிகை, பூணூல் ஆகியவற்றிலும் உருத்திராக்ஷம் தரிக்கலாம். கை மாலை, கைப்பருமன் அளவும், சிரமாலை, தலைப்பருமன் அளவிலும் இருக்க வேண்டும். மார்பிலணியும் உருத்திராக்ஷ

மாலை பிடரி முதல் கொப்பூழ் வரை இருத்தல் வேண்டும். அன்றி, பிடரி முதல் மாப்பு வரை இருக்கலாம். உருத்திராக்ஷ மாலை வெவ்வேறு தானங்களில் தரிக்கப்படும்பொழுது மணியளவு, எண்ணளவாகவும் கொள்ளப்படும்.

அணியுமிடம்	முகங்கள்	மணி எண்ணம்
சிகை	1 முதல் 11 முக மணி	1 மணி
தலை	14 முக மணி	36 மணி
காதுகள்	12 முக மணி	1 அல்லது 6மணி
கழுத்து	8 முக மணி	32 மணி
புஜங்கள்	6, 13 முக மணி	16 மணி (தனித்தனி)
கைகள் (மணிக்கட்டு)	9 முகமணி	12 மணி (தனித்தனி)
மாப்பு	எல்லா முக மணி	108 மணி மாலை
புணூல்	எல்லா முக மணி	108 மணி மாலை

ஜெபமாலைக்கு உருத்திராக்ஷ மாலையே உத்தமோத்தமம். ஜெபமாலை 108 மணியினாலே செய்க அல்லது அதிற் பாதியாகிய 54 மணிகளால் செய்க. கால்பங்காகிய 27 மணிகளாலும் செய்யலாம். போககாமி இம்மூவகை மாலைகளாலும் ஜெபம் செய்க. முத்திகாமி 25 மணிகள் கொண்ட ஜெபமாலையினாலே ஜெபிக்க.

உருத்திராக்ஷமணியைத் தரிசித்தவர்க்கு இலக்டம் மடங்கு பலம்; பரிசித்தவர்க்குக் கோடிமடங்கு பலம்; சரீரத்தில் தரித்தவர்க்கு ஆயிரம் கோடி மடங்கு பலம்; கையிற்கொண்டு ஜபித்தவர்க்கு அநந்த மடங்கு பலம்.

இப்படிப்பட்ட மேன்மையுடைய உருத்திராக்ஷ மணியை அணிவதிலும் சிறந்த சிவபுண்ணியம் வேறு இல்லை. உருத்திராக்ஷ தானம் மிகச்சிறந்த புண்ணியம் ஆகும். எந்தத் தானத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டார் பாவத்தையே அடைவர் ஆனால் உருத்திராக்ஷ தானத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர் புண்ணியத்தை அடைவர்.

ஆலயங்களில் எழுந்தருளியுள்ள சிவலிங்கத் திருமேனி தக்ஷிணாமூர்த்தி, நடராஜர் முதலிய மாகேசுவரத் திருமேனிகளில் சாத்தி உருத்திராக்ஷ மாலை வழங்கல் சிறந்த சிவபுண்ணியமாம். சிவதீக்ஷிதர்களுக்கு உருத்திராக்ஷம் வழங்கல் சிவபுண்ணியமாம்.

3. சிவாலயங்களில் அலகிடுதலும், மெழுக்கிடுதலும்

அலகிடுதல்:

சிவாலயங்களில் அலகிடுதல் பெரும் புண்ணியமாம். தென்னை ஈர்க்குகளை கணிசமாகச் சேகரித்து, அவற்றைக் திருவலகு ஆக்கி திருக்கோயிலின் உள்ளும், புறமும் அலகிடுதல் வேண்டும். அலகிடுங்கால் சிற்றுயிர்கள் மடிந்து விடாதபடி அலகிடுதல் வேண்டும். ஆலயத்தின் புறத்துப் பகுதிகளை அலகிடுதற்கும், அகப்பகுதியில் அலகிடுதற்கும் தனித்தனியே அலகுகள் வைத்து அலகிடுவது உத்தமம்.

மெழுக்கிடுதல்:

நல்ல ஆன் சாணத்தை வடித்த நன்னீரில் கலந்து திருமெழுக்கிடுதல் வேண்டும். நிலப்பகுதி, செங்கற்பகுதியாலும் திருமெழுக்கிட வேண்டும். கற்பானிய தரைப்பகுதியை மெழுக்கிடாமல் நன்னீரால் கழுவி விடுதலே செய்யல் வேண்டும். அவ்விடத்தை ஆன் சாண நீரால் மெழுக்கிட வேண்டாம்.

திருவலகால் தூர்த்துச் சேர்ந்த குப்பைகளை நெடுந்தூரத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும். நிர்மால்ய புஷ்பங்கள், மாலைகள் முதலியவற்றைத் தனித்தெடுத்து பாதம் படாப் பகுதியில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நிர்மால்ய புஷ்பங்களையோ, மாலை முதலியவற்றையோ கடந்தவர்க்கும், மிதித்தவர்க்கும் செல்வங் குறைந்து தரித்திரம் சேரும். இவ்வாறு அலகிடுதல் முதலிய தாமே செய்பவர் கைத்தொண்டு செய்தவராய் சிவபுண்ணியம் பெற்று, பலவகையான பாவங்களும் நோய்களும் நீங்கியவராவார்.

திருவலக்கிடடவர்கள் பதினாயிரம் சாந்திராயணம், க்ருச்சரம் ஆகிய விரதங்கள் அநுபடித்த பலன் பெறுவர்.

திருமெழுக்கிடடவர்கள் மேற்கண்ட விரதப்பயனினும் நூறு மடங்கு அதிகம் பெறுவர்.

‘சிவாயநம’ வென சிந்தித்திருப்போர்க்கு
அபாயம் ஒருநாளுமில்லை

4. திருநந்தவனம் அமைத்து புஷ்பப்பணி செய்தல்

‘புண்ணியஞ் செய்தார்க்குப் பூவுண்டு, நீறுண்டு’ என்பது பெரியோர் வாக்கு. பூக்கள் சிவபூசைக்குரியன. நிலவளமும், நீர்வளமும் அமைந்த ஒருபகுதியில் நந்தனவனம் அமைத்தல் வேண்டும். அருகே எவ்வகை அசுத்தமும் நிகழாதவாறு காத்தல் வேண்டும். நந்தவனத்திற்கு நல்ல வேலி கோலிக் கொள்ளல் மிக நல்லது. கோட்டுப்பு, கொடிப்பு, செடிப்பு, நீர்ப்பு ஆகிய நால்வகைப் பூக்களும் எடுக்குமாறு நந்தவனம் அமைக்க வேண்டும்.

நந்தவன புஷ்பத் தாவரங்கள்:

சுரபுன்னை, மந்தாரம், நந்தியாவர்த்தம், ச்ரியாவர்த்தம், அலரி, எருக்கு, மகிழம், மருதாணி, வெள்ளொலொத்தி, நூறு இதழ் தாமரை, ஊமத்தை, பலாசம், பாடலம், சண்பகம், கொன்றை, மயிற்கொன்றை, தேவதாரு, பச்சிலை மரம், முன்னை, மருக்கொழுந்து, அசோகம், பத்ரா, அபராஜிதம், ஆயிரம் இதழ் தாமரை, செங்கழுநீர், செந்தாமரை, நீலோற்பலம், குசம்பம், குங்கும மரம், மலை மல்லி, தர்ப்பை, நாயுருவி, கையாந்தகரை, கமுகு, சரளம், மலையத்தி, கடம்பம், மா, இலுப்பை, நாகம், ஹேமாகுலி, குன்றிச்செடி, நிலப்பனை, வேலிகை, ஜாதி மல்லிகை, படடி, மாலதி, ரித்தி, நொச்சி, விஷ்ணு கிராந்தி, வாழை, நன்னாரி, தேவதாளம், த்விக்கண்டி, கிரந்தபர்ணி, தும்பை, வில்வம், கந்தபத்ரிகா, வெண் தாமரை, கொக்கு மந்தாரை, சங்கம், கண்டங்கத்திரி, சதாபத்ரா, மிளகு, பெருந்தும்பை, துளசி, கருந்துளசி, இந்திரவல்லி, கரும்பு, விஜயம், வெள்ளை விஷ்ணுகிராந்தி, சிறுசண்பகம், கதலி, சுகதேவி, நாகதந்தி, சூரியாவர்த்தம், சிங்ககேசரம், மகாபத்திரம், செவ்வரத்தம், புன்னாகம், வெள்ளைமந்தாரம், வால் நெல், நீவாரம், நெல், விலாமிச்சை, மஞ்சாடி மலைவேம்பு, பாடலி, மல்லிகை, சுஜாதம், புரசு, படடி, சிவந்த அகஸ்தியம், வியாக்கிரம், குரண்டம், குருவேரு, பத்ராமுஸலீ, ரோஜா, தந்தி, ஆகியன சிவார்ச்சனா சந்திரிகாவில் கூறப்பட்டுள்ளன. நில, நீர்வளங்களுக்கேற்ப இவற்றைப் பயிரிட்டு பராமரித்து, உரிய காலங்களில் இவற்றை சிவாலயங்களுக்கும், சிவ பூஜகர்களுக்கும் சமர்ப்பிப்பது உத்தம

சிவபுண்ணியமாம். திருநாகைக் காரோண புராணத்தில் புண்டரீக முனிவர் இரண்டாங்காட்சிப் படலத்தில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட புஷ்பவகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மேலே கூறப்பட்டவையும் பலவுள், அவை நீங்கலாக மற்றவை வருமாறு:-

சந்தனம், கூதாளிச்செடி, ஞாழல் (புலிநகக் கொன்றை) கோங்கு நாரத்தை, நெல்லி, குரவம், செவ்வகத்தி, நீர்மிட்டான், செருந்தி, வேங்கை, பொன்னாவிரை, குருந்து, நாணல், காயா, ஓரிதழ் தாமரை, தான்றி, பொன் ஊமத்தை, கூத்தன் குதம்பை, விளா, பூளை, மாவிலிங்கம், பன்னீர், எள், பருத்தி, வெண் காக்கணம், செங்கீரை, சதகுப்பை, வெட்சி, கருஞ்செம்பை, கண்டங்கத்திரி, கிளுவை, சிவகரந்தை, நுணா எனப்படும் மஞ்சணத்தி, வெற்றிலை, அருகு, கருங்காலி, மலை மல்லிகை, விழுதிப்பச்சை, மாசிப்பச்சை, அழிஞ்சில், வழுதுணை, இருவாட்சி, தாளியருகு, இலந்தை, எலுமிச்சை, புலிதொடக்கி முதலியனவாம்.

பூஜைப் புஷ்பங்களின் பலன்கள்:

மேலே கண்டபுஷ்பங்களில் வெள்ளை நிறப் பூக்கள் சாத்துவிகம் - அவை முத்தி கொடுக்கும்.

செந்நிறப்பூக்கள் - இராஜஸம் - அவை போகத்தைக் கொடுக்கும். பொன் நிறமுடைய பூக்கள் - போகமோகூதத்தைக் கொடுக்கும், சகல காரிய சித்தி தரும் - புத்திரபௌத்திரர் விருத்தி தரும்.

கருமை நிறப்பூக்கள் - தாமஸம் நீலோற்பலம், விஷ்ணு கிராந்தி பூக்கள் தவிர மற்றைய கருநீலப்பூக்கள் பூஜைக்கு உதவா.

எல்லா நிறத்துப் பூக்களாலும் (கருமை நீங்கலாக) பூஜை செய்வது உத்தமம்.

ஓரே வர்ணத்தில் மாலை கட்டிச் சாத்துவது உத்தமம்.

பல வர்ணமுடைய மாலை சாத்துவது மத்திமம்.

இலையும் பூவும் கலந்து கட்டப்பட்ட மாலை அதமம்.

சித்திரை வைகாசி மாதங்களில், கடம்பம், சண்பகம், செங்கமுநீர், புன்னாகம், தருப்பை, கண்டங்கத்திரி ஆகிய பூக்களால் சிவபிரானைப் பூசிப்பதால் அசுவமேதயாக பலன் கிடைக்கும். ஆனி, ஆடிமாதங்களில் பாடலி, மல்லிகை, ஓரிதழ் தாமரைப் பூக்களால் சிவபிரானைப் பூசிப்பதால் அக்னிஷ்டோமம் செய்த பலன் கிடைக்கும். ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்களில் தாமரை, மல்லிகைப் பூக்களால் சிவபிரானைப் பூசிப்பதால் 'அசுவமேதயாக' பலன் கிடைக்கும். ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில் ஊமத்தை, செங்கமுநீர், சுஜாதம், நீலோற்பலப் பூக்களால் சிவபிரானைப் பூசிப்பது 'சத்திரயாகம்' செய்த பலன் கிடைக்கும்.

மார்கழி, தை மாதங்களில் அலரி, சுஜாதம், நீலோற்பலப் பூக்களால் சிவபிரானைப் பூசிப்பது நூறுயாகம் செய்த பலன் உண்டாகும்.

மாசி, பங்குனி மாதங்களில் கர்ணிகாரப்பூவால் சிவபிரானைப் பூசிப்பது எல்லா யாகப்பலன்களையும் தரும்.

ஆனியில் எருக்கு

ஆடியில் வில்வம்

ஆவணியில் நாயுருவி

புரட்டாசியில் தும்பை

ஐப்பசியில் நீலோற்பலம்

கார்த்திகையில் தாமரை

மார்கழியில் கொன்றை

தையில் கண்டங்கத்திரி

மாசியில் வியாக்கிரம்

பங்குனியில் அத்தி

சித்திரையில் சண்பகம்

வைகாசியில் பாடலம்

என்னுமிவற்றின் புஷ்பங்களால் சிவபிரானைப் பூசிப்பது சிறந்த பயனைத் தருவனவாம்.

காலைப்பூஜைக்கு

நந்தியாவர்த்தம், வெள்ளெருக்கு, வெண்தாமரை புரூ, புன்னாகம், சிறுசண்பகம், பட்டி, சிவந்த அகஸ்தியம், மகிழம் முதலியன சிறந்தன.

உச்சிக்காலப் பூசைக்கு:

தும்பை, அலரி, கொன்றை, ஊமத்தை, கண்டங்கத்திரி, தாமரை, நீலோற்பலம், செண்பகம், குரண்டம் பூக்கள் சிறந்தன.

மாலைக்காலப் பூசைக்கு:

சண்பகம், ஊமத்தம், சிறு சண்பகம், மல்லிகை, வேஜிகம், பலகர்ணி, சகபத்ரை, பத்ராமுஸலி, பச்சிலை, வன்னி, சங்கம் பூக்கள் சிறந்தன.

அர்த்த ராத்திரிப்பூசைக்கு:

ஜாதி, நீலோற்பலம், கடம்பம், ரோஜா, தாழை, கமுகு, புன்னாகம், தந்தி, ஊமத்தை என்னும் புஷ்பங்களும், குருவேரும், வில்வமும் சிறந்தன.

விலக்க வேண்டிய பூக்கள்:

குருக்கத்தி, ஆனந்த யூதிகா, மதயந்திகா, வாகை, ஆச்சா, உச்சித்திலகம், ஆமல், மாதுளை, தென்னை அல்லது நீர்த்திப்பிலி, குமுதம், பருத்தி, வேம்பு, பூசணி இலவு, சிந்தித, வேட, மலைஆல், பொன்னாங்காணி, விளா, புளி என்னுமிவற்றின் பூக்களும், தற்காலத்துக் குரோட்டன்ஸ் பூக்களும் விலக்க வேண்டியவை. விலக்கப்பட்ட பூக்களை மண்டப அலங்காரத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம். இவ்வாறு 'சிவார்ச்சனா சந்திரிகையில்' கூறப்பட்டுள்ளது.

பூக்கள் போலவே அவ்வவற்றின் பத்திரங்களாகிய இலைகளும் பூஜைக்குப் பயன்படும்.

பூக்கள் எடுக்கும் போது எடுப்போர் பூங்குடலையில், வாயும் மூக்கும் துணியால் கட்டிக் கொண்டு கொய்து எடுக்க வேண்டும். சிதறிப்போனது, நுகரப்பெற்றது, துஷ்ட ஐந்துக்களின் அங்கங்களால் தீண்டப்பட்டது, சிலந்திப் பூச்சியின் நூலால் சுற்றப்பெற்றது, பழையது ஆகிய பூக்களை விலக்கி, வண்டு உண்ணாத நன்மலர்களை எடுத்தல் வேண்டும். ஆமணக்கு

இலையால் சுற்றப் பெற்றதும், பழந்துணியால் மூடப்பெற்றதுமான பூக்களை விலக்க வேண்டும்.

காஞ்சிப் புராணத்தில் சிவபுண்ணியப் படலத்தில்

‘மலர்தொறும் உவகை பூத்து வானவர் வதிவார் அந்த நலமிகு மலர்கொண் டேத்தல் நாதனுக் கினிதென்றோர்வீர்’ என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

கர்ணிகாரம் என்னும் கோங்கம் பூவில்	சரஸ்வதியும்
அலரிப்பூவில்	நான்முகனும்
வன்னியில்	அக்நியும்
புன்னைப்பூவில்	வாயுதேவனும்
நமேருப்பூவில்	சிவகணங்களும்
எருக்கம்பூவில்	அக்நிதேவனும்
செண்பகப்பூவில்	முருகக்கடவுளும்
வில்வத்தளிரில்	இலட்சுமிதேவியும்
கொக்கிறகுப் பூவில்	விஷ்ணுவும்
வாருணப்பூவில்	வருணனும்
மகிழம்பூவில்	சுயஜாதேவியும்
சிரீடப்பூவில்	நிருதியும்
சாதிப் பூவில் (சிறு செண்பகம்)	ஈசானதேவரும்
செங்கமுநீர்ப்பூவில்	சூரியனும்
குமுதப்பூவில்	சந்திரனும்
மந்தாரப்பூவில்	இந்திரனும்
ஊமத்தம்பூவில்	குபேரனும்
நாயுருவியில்	இயமனும்

விரும்பி வாழ்வார்கள் என அப்புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

தாமரைப்பூவில் சிவபெருமானும், நீலோற்பலப்பூவில் பார்வதியன்னையும் வாழ்வார்கள். எல்லாப் பூக்களின் வாசத்திலும் எம்பிராட்டி உமையன்னை விளங்குவாள் ஆகையால் இப்பூக்களில் கிடைத்தவை கொண்டு சிவபிரானைப் பூசிப்பது அவ்வத்தேவர்களுக்கும் மகிழ்வைத் தரும். தாமரைப் பூக்கள் நூற்றுப்பத்துக் கொண்டு மாலையாக்கிச் சிவபிரானுக்குச் சாத்தலும், நீலோற்பல மலர்கள் நூற்றுப்பத்துக் கொண்டு மாலையாக்கி உமையம்மைக்குச் சாத்தலும் பிறப்புக் கூட்டத்தைச் சிதைந்து ஓடச்செய்யும்.

கடைகளில் விற்கும் பூக்களை வாங்கிப் பூசிப்பது பாவம். ஆகையால் திருநந்தன வனத்தில் கிடும் பூக்கள் எடுத்தே பூசை செய்தல் வேண்டும்.

பூக்கள் கிடையாவிடில் எப்பூக்கள் பரமசிவனுக்குரியனவோ, அப்பூக்களின் பத்திரங்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டும். பத்திரங்கள் கிடையாவிடின், அவற்றின் பழங்கள் கொண்டு அர்ச்சிக்க வேண்டும். பழங்கள் கிடையாவிடில் எள்ளு, அரிசி, கடுகு ஆகியவற்றால் அர்ச்சிக்க வேண்டும். கருப்பு எள்ளால் சிவபிரானை அர்ச்சித்தால் அது எல்லாப் பாவத்தையும் போக்கும்.

கொய்யா, எலுமிச்சை, வாழை, மாதுளைப் பழங்கள் அர்ச்சனை செய்வதற்கு மிகச் சிறந்தனவாம்.

வில்வமும், கொக்கு மந்தாரையும் ஆறு மாதத்திற்கும், வெண்துளசி ஒரு வருடத்திற்கும், தாமரைப்பூ ஏழு நாளிற்கும், அலரிப்பூ மூன்று நாளிற்கும் வைத்துச் சாத்தலாம்.

திங்கட்கிழமை, சதுர்த்தி, அட்டமி, நவமி, ஏகாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பெளர்ணமி, மாதப்பிறப்பு என்னும் இக்காலங்களில் வில்வம் எடுக்கலாகாது. இவையல்லாத நாட்களில் வில்வமெடுத்து வைத்துக்கொள்க.

இதுகாறும் கூறிய கொண்டு மேற்கண்ட பத்திர புஷ்பங்களைத் திருநந்தனவனத்தை வைத்து புஷ்பப்பணி செய்வது உத்தம சிவபுண்ணியமாம்.

5. சிவாலயங்களில் திருவிளக்கிடுதல், தூபமிடுதல்

திருவிளக்கிடுதல்:

ஆலயங்களில் சிவபிரான், உமையன்னை திருச்சந்நிதியிலும், ஏனைய பரிவார மூர்த்திகள் சந்நிதியிலும் திருவிளக்கிடுதல் உத்தம புண்ணியமாம். தீபத்துக்குக் கபிலைப் பசுவின் நெய் உத்தமத்தின் உத்தமம். மற்றைப்பசுக்கள் நெய் உத்தமத்தின் மத்திமம். ஆட்டு நெய், எருமை நெய் உத்தமத்தின் அதமம். வெள்ளை எள் நெய் மத்திமத்தின் உத்தமம். மற்றை எள்ளின் நெய் மத்திமத்தின் மத்திமம். மரக்கொட்டைகளின் நெய் அதமத்தின் அதமம்.

எனவே தீபத்திற்கு நெய், எள்ளின் நெய் ஆகிய இரண்டையே உபயோகித்தல் நன்று. எள்ளின் நெய்யும் கைச்செக்கினால் ஆட்டியதே உத்தமம். எள்ளை வண்டு முதலிய பழுதறப் பார்த்து, புதிய பாண்டத்தில் நல்ல நீர் விட்டு, அதில் எள்ளையிட்டு, கையால் பிசைந்து கருந்தோலைப் போக்க வேண்டும். பின் காகம், கோழி, நாய், பன்றி ஆகிய இவை வாயிடல், மிதித்தல் செய்யாவண்ணம் உலர்த்தி, கல்செக்கு அல்லது புளியமரச் செக்கில் ஆட்டி எடுத்தல் வேண்டும்.

தீபத்திற்குத் தாமரை நூல், வெள்ளெருக்கு நூல், பருத்தி நூல் என்பவற்றுள் 21 இழையாலேனும் 16 இழையாலேனும், 14 இழையாலேனும், 7 இழையாலேனும் கர்ப்பூரம் கூட்டித் திரிசெய்து தீபம் ஏற்றல் வேண்டும். திரியில் எரியும் சுடர் நாலங்குல உயரமாயின் உத்தமம். மூன்றங்குல உயரமாயின் மத்திமம். இரண்டங்குல உயரமாயின் அதமம்.

ஆகலான் அவரவர் சக்திக்கியன்றவாறு திருக்கோயில் மூர்த்திகளின் முன்னர் திருவிளக்கேற்றுவது பெரும் சிவபுண்ணியம். கலிய நாயனார் அல்லார் கண்டத் திறைவர் தமக்கு அல்லும் பகலும் விளக்கிட்டார். நாமும் நமக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்ட காலமெல்லாம் திருவிளக்கேற்றி உய்ய வேண்டும். புண்ணிய காலங்களிலேனும் திருவிளக்கிடுதல் வேண்டும்.

தூபமிடுதல்:

சிவபிரான் திருச்சந்நிதியில் தூபமிடுதல் சிறந்த சிவபுண்ணியமாம். இது தூப உபசாரமெனப்படும். தூபரத்திரவியங்கள் பல. தூப உபசார முறை பற்றி சிவார்ச்சனா சந்திரிகா என்னும் நூல் விரிவாக விளக்குகிறது. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரவர்கள் சைவ சமயநெறி உரையில் பின்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

குங்குலியம் இரண்டு பாகமும், அகிற்பொடி ஒரு பாகமும், சந்தனப்பொடி மூன்று பாகமும், சிறிது கர்ப்பூரப் பொடியோடுங் கூட்டி நல்ல தழலிலே இட்டுத் தூபம் பணிமாறப் பண்ணுக. இது 'மீதாரி' எனப்பெயர் பெறும். இங்ஙனமன்றி குங்குலியமும், நெய்யுங் கூட்டியேனும், குங்குலியமும் வில்வக்கட்டைப் பொடியுங்கூட்டியேனும், குங்குலியமும், சந்தனப் பொடியும் செங்கமுநீர்க் கோட்டப்பொடியுங்கூட்டி நெய் கலந்தேனும் தூபங்கொடுக்க. இவையெல்லாம் ஒன்றாகக்கூட்டித் தூபங் கொடுத்தாலுமாம். எஃகுபொடி ஒரு கூறும், குங்குலியம் இருகூறும், சந்தனப்பொடி மூன்று கூறும் சிறிது கர்ப்பூரப் பொடியோடு தேனும் கூட்டி இடுவது உத்தம தூபம்.

இலாமிச்சம் வேர்ப்பொடி ஒரு கூறும், குங்குலியம் இரு கூறும், சந்தனப்பொடி மூன்று கூறும், நெய் தேனோடும் கூட்டி இடுவது மத்திம தூபம். குங்குலியமும் நெய்யுங்கூட்டி இடுவது அதம தூபம்.

சிவார்ச்சனா சந்திரிகா தூபவகைகளை விரித்துக் கூறிவிட்டு முடிவில் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறது.

'ஒன்றுங்கலவாத' தனிக்குங்குலியத் தூபம் ஏழுபிறவிகளில்செய்த பாவங்களைப் போக்கும். சந்தன தூபம் எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கும். செளகந்திக தூபம் எல்லாக் காரியங்களையும் சாதித்துத் தரும். கரிய அகிலின் தூபம் எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கும். வெண்மையான அகிலின் தூபம் முக்தியைக் கொடுக்கும். அரக்கு, கஸ்தூரி என்னுமிவை சேர்ந்த தூபம். நான்கு வேதங்களையும் அத்தியயனம் செய்யும் நல்ல

பிராமணப் பிறவியைத் தரும். நெய் சேர்ந்த குங்குலியத் தூபத்தை பதினைந்து நாட்கள் சமர்ப்பித்தால் ஆயிரங்கோடி கற்பகாலம் சிவலோகத்திலுள்ள போகத்தையும், சக்கரவர்த்தியின் பிறப்பையும் தரும். எருமை நெய்யால் செய்யப்பட்ட குங்குலியத் தூபம் இரண்டாயிர வருஷம் பலனைத்தரும். பச்சிலை மாப்பொடியுடன் கூடின குங்குலியத் தூபம் சிவசாயுஜ்யத்தைக் கொடுக்கும்.

இந்த ஒப்புயர்வற்ற குங்குலிய தூபம் பணிமாறியே குங்குலியக்கலய நாயனார் சிவசாயுஜ்யம் பெற்ற வரலாற்றைப் பெரியபுராணத்தில் அறியலாம்.

ஆகலான் திருவிளக்கிடுதலும், வாசனைத் தூபம் பணிமாறுதலும் பெரும் சிவபுண்ணியமாம்.

6. சிவபுஜை செய்தலும், செய்வோர்க்கு உதவுதலும்

சைவாசாரியரை அடைந்து வணங்கிச் சமயதீசைடி பெற்றுப்பின் விசேட தீசைடியும் பெற்றவர்களே சிவபுசை ஏற்றுக்கொள்ளுந் தகுதியுடையார். அவ்வாறு உரிமையுடையோர் ஆசாரியர் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொடுத்த சிவலிங்கத் திருமேனியில் சிவபிரானைப் பூசிக்க வேண்டும். இச்சிவபுசையை நாள் தோறும் மூன்று முறையேனும், இருமுறையேனும் அன்றி ஒருமுறையேனும் அவசியம் செய்ய வேண்டும். ஒருவன் எத்தனை யாகம் செய்தாலும், எத்தனை பெரிய தவம் செய்தாலும், எத்தனை அறங்களைச் செய்தாலும், எத்தனை பரிபாகம் முற்றுவிக்கும் சாத்திரங்கள் கற்றாலும் சிவபிரானைப் பூசியானாயின் ஒரு பயனும் பெறமாட்டான். அன்போடு சிவபுசை செய்யாதவன் நரகில் அமுந்துவான். அன்பின்றிச் செய்யப்படும் பூசை, செய்வோனைப் பாலை நிலத்தை அடையச் செய்யும் பேய், மலைக்காகம், நாய், கழுகு, நரி முதலிய பிறவியில் சுழல்வான். சிவபிரானே தொழத்தக்க தெய்வம். சிவபுசை போலப் பிறவியை நீக்குவது வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆகலின் சிவபுசையே செய்யத்தக்க பேரறம்.

சிவபுஜையின் சுருக்கம்.

முன்னர் சங்கல்பம் கூறிக்கொண்டு பூதசுத்தி, திரவிய சுத்தி, ஆத்ம சுத்தி, மந்திரசுத்தி, லிங்க சுத்தி ஆகிய ஐவகை சுத்திகள் செய்து அகப்பூசையை முதலில் செய்து, பின்பு புறத்தில் பாத்தியம், ஆசமனம், அருக்கியங்களைச் சுத்தி செய்தமைத்து சுத்தியாதி சக்தி ஈறான ஆசனத்தில் எம்பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணித்துதித்து ஆசமனம், அருக்கியங்களையும் கொடுத்து, மதுவருக்கத்தையும் மந்திரப்பூர்வமாகக் கொடுக்க வேண்டும். மீண்டும் ஆசமனம் அளித்து, நெய், பால், பெய்த இன்னமுது அளித்து, வாசம் மிகுந்த எண்ணெய்க்காப்பு, மாக்காப்பு, நெல்லிப்பொடி காப்பு, மஞ்சட்காப்பு, பஞ்ச கௌவியம், பால், தயிர், நெய், செந்தேன், இளநீர், கருப்பஞ்சாறு, பழச்சாறுகள், குங்குமப்பூக் கலந்த சந்தனக்குழம்பு முதலிய அபிஷேகங்கள் செய்து இடையே நன்னீரும் ஆட்டி, அவ்வபிடேக காலத்தில் ஸ்ரீ

குத்ரமந்திரங்கள் ஒதிகொண்டும் நிறைவில் திருஒற்றாடை
கொண்டு பெருமான் திருமேனி ஈரம் நீங்க ஒற்றியெடுத்தல்
வேண்டும். பெருமாற்குப் பட்டாடை சாத்தி, முந்நூல் சாத்தி
மான்மதம், கர்ப்பூரம், சந்தனக் கலவை சாத்தி ஆபரணங்கள்
இண்டை, தாமம் தார் முதலிய பூமாலைகள் சாத்தி,
வாசனைத்தூபம் காட்டி, தீபம் காட்டி, அறுசுவையோடு கூடிய
நால்வகை உண்டியும் நிவேதித்து, கை, வாய்ப்புச சீதநீர் தந்து,
தாம்பூலம் முகவாசம் மந்திரம் சொல்லி நல்கி அகிற்புகை, தீபம்
எல்லாம் காட்டி, வழிபாடு செய்து, அரக்கு நன்னீரால் ஆலத்தி
எடுத்துப் பலமுறை வலஞ்செய்து வணங்கல் வேண்டும். பின்
அஞ்செழுத்துக் கணித்துப் பின் விதிப்படி எஞ்சியதை செய்ய
வேண்டும். இதனிலும் சிறந்த சிவபுண்ணியம் வேறு யாதுளது?

இவ்வாறு நியமமாகச் சிவபூஜை செய்வோர்க்கு
அபிஷேகத் திரவியங்கள், மலர்கள், வாசனைத் திரவியங்கள்,
தாம்பூலம் முதலிய கொடுத்தலும் சிவபுண்ணியமாம். ஏலம்,
கர்ப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் ஆகிய நான்கும் 'முகவாசம்'
எனப்படும். இவை போல்வன பூஜகர்க்குக் கொடுப்பதும்
சிவாலயங்களுக்குக் கொடுப்பதும் சிவபுண்ணியமாம்.

7. சிவாலயங்களில் கீதம் இசைத்தல்

‘பாட்டுக்குருகும் பண்பன்’ எனச் சிவபிரானைத் திருமுறை கூறுகிறது. ‘அளப்பில் கீதஞ் சொன்னார்க் கடிகள் தாமருளுமாறே’ என்றும் அத்திருமுறை பேசிற்று. எனவே அப்பெருமானாரைக் கீதம்பாடி மகிழ்வித்து உய்யலாம் என அறிகிறோம்.

ஆலயத்தில் சிவபெருமான் பெருமையையே பேசும் தேவாராதி பஞ்ச புராணங்களையே பாடிப் போற்றல் வேண்டும். வேதகீதமும் அப்பெருமானுக்கு மிக இனியதே. ‘தேவாரம்’ ஏழுதிருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ‘தேவாரம்’ பண் அடைவோடு கூடியது. அவற்றில் பேசப்படும் பண்களே தமிழ்ப் பண்கள். இசைத் தமிழுக்குத் தேவாரத்தை விட்டால் நாதியில்லை. இத்துணைப் பெருமையுடைய தேவாரத்தில் 24 பண்கள் உள்ளன. யாழ்முறி ஒரு தனிப்பண். திருவிசைப்பாவில் சாளரபாணி என ஒரு பண் உள்ளது. இப்பண்களில் பகற்காலத்திற்கு 12 பண்களும், இராக்காலத்திற்கு 9 பண்களும், இராப்பகல் ஆகிய இரண்டு காலத்திற்கும் 3 பண்களும் உள்ளன.

பகற்பண்கள் 12

1. இந்தளம்	7. புறநீர்மை
2. கௌசிகம்	8. பழம்பஞ்சுரம்
3. சாதாரி	9. பஞ்சமம்
4. தக்கேசி	10. காந்தார பஞ்சமம்
5. நட்பாடை	11. காந்தாரம்
6. நட்பராகம்	12. பியந்தைக் காந்தாரம்

இராப்பண்கள் - 9.

1. சீகாமரம்	6. குறிஞ்சி
2. தக்கராகம்	7. அந்தாளிக் குறிஞ்சி
3. பழந்தக்கராகம்	8. மேகராகக் குறிஞ்சி
4. கொல்லி	9. வியாழக் குறிஞ்சி
5. கொல்லிக்கௌவாணம்	

பொதுப்பண் - 3.

1. செவ்வழி, 2. செந்துருத்தி, 3. திருத்தாண்டகம்.

திருக்கோயில் வழிபாடு பகற்காலத்தில் செய்வோர் பகற்பண்ணையும். இராக்காலத்தில் செய்வோர் இராப்பண்களையும், இருகாலங்களிலும் பொதுப்பண்களையும் ஒதி வழிபடலாம்.

இனி யாழ்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் சைவசமய நெறி உரையில் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதுகிறார்கள்.

முப்பத்திரண்டு இராகங்களாவன:

1. பைரவி	2. தேவக்கிரியை	3. மேகரஞ்சி
4. குறிஞ்சி	5. பூபாளம்	6. வேளாவளி
7. மலகரி	8. பௌளி	9. ஸ்ரீராகம்
10. இந்தோளம்	11. பல்லதி	12. சாவேரி
13. படமஞ்சரி	14. தேசி	15. லலிதை
16. தோடி	17. வசந்தம்	18. ராமக்கிரியை
19. வராளி	20. கைசிகம்	21. மாளவி
22. நாராயணி	23. குண்டக்கிரியை	24. கூர்ச்சரி
25. பங்காளம்	26. தன்யாசி	27. காம்போதி
28. கௌளி	29. நாட்டை	30. தேசாகுஷரி
31. காந்தாரி	32. சாரங்கம்	

வசந்தகால இராகம்:

1. காம்போதி 2. அசாவேரி 3. தன்யாசி

மாலை இராகம்:

1. கலியாணி, 2. காபி 3. கன்னடம் 4. காம்போதி

யாமஇராகம் :

1. ஆகரி

விடியல் இராகம்:

1. இந்தோளம் 2. இராமகலி 3. தேசாகுறி
4. நாட்டை 5. பூபாளம்

உச்சி இராகம்:

1. சாரங்கம் 2. தேசாகுறி

அன்றியும் ஆகரி, இந்தோளம், இராமகலி, சாரங்கம், பூபாளம் நீக்கி நின்ற மற்றவை எக்காலத்துக்கும் பொது.

முப்பத்திரண்டு இராகங்களுள் அவ்வக்காலத்துக்கேற்ற இராகத்துடனே தோத்திரங்களைச் சொல்லி வணங்குக.

மிக மேலாகிய சிவஸ்தோத்திரங்கள் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்களைந்துமாம்.

மற்றுமொன்று தமிழக அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை வெளியீடான 'தமிழகக் கோயில்கலைகள்' என்ற புத்தகத்தில் 35, 36 ஆம் பக்கங்களில் கீழ்க்கண்ட ஆகம சுலோகம்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பூர்வ சந்தியாம் து காந்தாரம்

ஷாடவம் ச தத: பரம் !

மத்யான்ஹே நட்ராகம் ஸ்யாத்

கௌசிகம் ச தத: பரம் !!

ஸாயே து சைந்தளம் ப்ரோக்தம்

அதிராத்ரே து பஞ்சமம் !

பரதோக்தம் யதா நிருத்தம்

ஸந்திம் பிரதி ஸுகாரயேத் !!

இதன் பொருளாவது:- (ஆலயங்களில்) அதிகாலையில் காந்தாரப் பண்ணையும், பின்னர் ஷாடவத்தையும் நடுப்பகலில் நட்ராகத்தையும், பின்னர் கௌசிகத்தையும், மாலையில்

இந்தளம் என்ற பண்ணையும், அர்த்தராத்திரியில் பஞ்சமம் என்ற பண்ணையும் பாடி, பரத முனிவர் நாட்டிய நன்னூலில் கூறிய வழிப்படி சந்திகளில் நிருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்பதாம்.

ஷாடவம் இன்னபண் அல்லது இராகம் என விளங்கவில்லை. ஏனைய 1 காந்தாரம் 2 நட்டராகம் 3 கௌசிகம் 4 இந்தளம் 5 பஞ்சமம் ஆகிய பண்கள் நமது தேவாரத்தில் காணப்படுகின்றன. பஞ்சமம் பகற் பண்ணாக விருப்பது இச்சுலோகத்தில் அர்த்த ராத்திரியில் பாடச் சொல்லிய காரணம் புலப்படவில்லை. ஆகமம் வல்லோர்கள் தெளிவு செய்யுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீகயிலாயத்தைப் பெயர்த்தெடுத்த இராவணன், இறைவனார் தமது திருவிரலால் அழுத்திய பொழுது அம்மலையடியில் அகப்பட்டு நைந்து அழுதான். பின் சாமகானம் பாடி உய்ந்தான். சிவபிரானுக்கு உகந்தனவே செய்ய வேண்டும். மாறிச் செயல்பட்டால் தண்டனை உண்டு.

ஆகையால் மேலே கூறப்பட்ட சிவபிரானுக்கு உகந்த பண்களில் அவனைப் போற்றித் துதிக்க வேண்டும். விதிவழியான பண்களில் அவன் பெருமையை உணர்ந்து அருள்பாக்களைப் பாடிச் சிவபுண்ணியத்தை நாம் ஈட்டிக் கொள்வோம்.

8. சிவாலயம் எடுத்தல், பழைய ஆலயம் புதுக்குதல்

சைவசமயிகள் பாரத தேசம் முழுவதும் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப இப்பொழுது கோயில்கள் இல்லை. வடநாட்டில் குறிப்பாகக் காஷ்மீரத்தில் - பல கோயில்கள் வேற்று நாட்டு அரசர்கள், சமயிகளால் இடிக்கப்பட்டுப் போய்விட்டன. தென்னாட்டிலோ, பல ஆலயங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு போய்விட்டன. சைவாலயங்கள் அனைத்தும் அரசின் கையகப்பட்டுத் திருக்கோயில் பூசை விழா முதலியன புறக்கணிக்கப்பட்டு லௌகீக காரியங்களுக்கென கோயில் வருவாய்கள் செலவிடப்படுகின்றன. சைவ சமயிகளோ கும்பகர்ணனை விஞ்சிய தூக்கத்தில் ஆழ்ந்து போய் விட்டார்கள்.

ஆலயமில்லா ஊரில் ஆலயம் எடுப்பது உத்தமச் சிவபுண்ணியமாகும். ஆலயம் எடுப்போர் தம் வருவாய்க்கேற்ப ஆலயம் எடுத்தல் வேண்டும். மணிகளால், பொன்னால், செம்பால், வெள்ளியால், ஆலயம் எடுப்பது உத்தமமானது என நூல்கள் கூறுகின்றன. இக்காலத்தில் அஃது இயலாது ஆகையால் கல்லாலேனும், சுடுசெங்கலாலேனும், மரத்தாலேனும் ஆலயம் எழுப்பலாம். இயலாதாயின் மண்ணாலேனும் ஆலயம் எழுப்பலாம்.

கந்தமாதனம், இமாசலம், கயிலை, மந்தரம், ஏமகூடம், நிததம், மகாமேரு ஆகிய மலைகள் பெயரில் ஆலயம் எழுப்பலாம். மேனிலைக் கோபுரங்கள், மண்டபங்கள் முதலிய நிரப்பி, திருக்குளங்கள் தோண்டி கிணறுகள் அமைத்து அபிஷேக தீர்த்தங்களையும் ஆக்கல் வேண்டும். சாமரை, மாலை, நெய்த்தீபம், சுண்ணச்சாந்து, நறுந்தூபம், வெள்ளையாடை, வெள்ளைக்குடை, வாகனங்கள், ஆபரணங்கள், திருவமுது, நிருத்ய உபசாரம் செய்யத் தாதியர், செந்நெல் விளையும் கழனிகள், சிவபெருமானுக்குச் சூட்டத்தக்க நால்வகைப் பூக்கள் தரும் திருநந்தனவனம் முதலியவற்றைத் திருக்கோயிலுக்குக் கொடுத்தல் மிக்க சிவபுண்ணியந் தரும். நித்ய உத்ஸவம், பசுடி உத்ஸவம், மாத உத்ஸவம், ப்ரம்ம உத்ஸவம், ஆகியவற்றை நிகழ்த்துவித்தலும் பெரும் சிவபுண்ணியமாம். “ஆதிசைவரைக் கொண்டு சிவபூஜை செய்வித்தலும், அவரைப் பேணிக் கொள்ளுதலும் சைவமக்கள் கடனாகும்”.

ஆலயமில்லாத ஊரில்தான் புதிய ஆலயம் எழுப்ப வேண்டும். சிவபிரான், உமையன்னை, விநாயகக் கடவுள், சுப்பிரமணியக் கடவுள், சிவகணங்கள் என்னுமிவர்க்கு ஆலயம் எடுக்க வேண்டும்.

சிவபிரான் முதலியவர்க்கு ஆலயம் ஒரு ஊரில் இருந்து பழுதடைந்து விட்டால், அவற்றை மீளப் புதுப்பிக்க வேண்டும், வழிபாடு நின்று போய்விட்ட ஆலயங்களில் அவ்வழிபாட்டை மீள நிலைத்து நடக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். புதுக்கோயில் எழுப்புவதிலும், பழங்கோயிலைப் புதுக்குவது பெரிய சிவபுண்ணியமாம். முரிந்து வீழ்ந்து கிடக்கும் ஆலயங்கள், வெடித்துக் கிடப்பன, உடைந்து கிடப்பன, கோபுரம் நெரிந்து கிடப்பன, மதில்கள் பிளந்து கிடப்பன ஆகிய ஆலயங்களை அறிந்து அவற்றை முன்னையினும் சீர்பெறப் புதுக்க வேண்டும். இவ்வாறு அழிந்த ஆலயத்தை எடுப்பித்தோர், புதிய ஆலயம் எடுத்தோரிலும் நான்கு மடங்கு பலன் பெறுவர். உடல் விருத்தியைக் கருதி ஒருவன் பழைய ஆலயத்தைப் புதுப்பித்தால், எல்லா யாகங்களையும் செய்த பயனிலும் அதிகம் பயன் பெறுவான் என்றால் உறுதியோடு சிவாலயப்பணி செய்வோன் அடையும் மேன்மையைச் சொல்லவும் கூடுமோ ?

ஆலயத்திருப்பணிக்கு ஒருவன் எட்டுச் செங்கற்கள் கொடுத்தானாயின் அவன் பிறப்பெடுத்ததன் பயனைப் பெற்றவனாவான்.

தூர்ந்து போன சிவாலயங்களை ஒட்டியுள்ள தீர்த்தக் கட்டம், குளம் ஆகியவற்றைத் தூர்வாரி கரைகளைச் செம்மைப்படுத்தி அதற்கு நன்னீர் வரும் வழியைத் துலக்கிச் செய்யும் திருப்பணி மிகச்சிறந்த சிவபுண்ணியத்தை நல்கும்.

தீர்த்தக்கட்டம், திருக்குளம் ஆகியவற்றில் அசுத்தம் செய்ய ஒட்டாமல் பாதுகாத்தல் சிவபுண்ணியமாம்

சிவாலயத்தில் விநாயகர், சுப்பிரமணியர், சிவலிங்கம், உமையம்மை, மாகேசுவர மூர்த்திகள் ஏனைய பரிவார மூர்த்திகள், ரிஷபதேவர், சண்டேசுவரர் முதலிய மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்தோர் கலக்கத்தை உண்டு பண்ணும் பாவங்களில் விலகி, பிரமாண்டங்களைக் கடந்து மயக்கம் மிகு வினைப்பகையையும், பிறவிப் பழம் பகையையும் தோல்வியுறச் செய்து விளக்கம் மிக்க சிவபதத்தை அடைவர்.

9. சிவாலய தரிசனம் செய்தல்

“ஆலயம் தானும் அரன் எனத் தொழவேண்டும்” என்று ஸ்ரீ சிவஞானபோதம் ஆணையிட்டது. ‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’ என்று ஒளவைப்பிராட்டி அமுதமொழி தந்தாள். சைவமக்கள் அனைவரும் நாள்தோறும் சிவாலயம் சென்று சிரத்தையோடும் விதிப்படியும் சிவபிரானைத் தரிசனம் செய்தல் வேண்டும். சிவாலய தரிசனம் நாள்தோறும் செய்ய இயலாதவர்கள், புண்ணிய காலங்களிலேனும் தவறாமல் செய்தல் வேண்டும்.

சிவாலய தரிசனம் செய்வோர் திருக்கோயிலுக்கு அருகே உள்ள புண்ணிய, தீர்த்தக்கட்டத்தில் நீராடி, தோய்த்துலர்த்திய ஆடைதரித்து, சைவ அநுட்டானம் முடித்துக் கொண்டு திருக்கோயிலின் உள்ளே செல்லுதல் வேண்டும். விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரித்தே போதல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலுக்குப் போகும் பொழுது, ஒரு பாத்திரத்திலே தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை முதலியவை வைத்து அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே உயர்த்தப்பட்ட கையில் ஏந்திக் கொண்டு போதல் வேண்டும். இவற்றிற்குப் பொருளில்லாதவர் பூஜைக்குரிய பத்திர புஷ்பங்களேனும் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து வணங்கல் வேண்டும். அதுவும் கூடாதவர் திருச்சந்நிதியிலும் பிரகாரங்களிலுமுள்ள குப்பை முதலியவற்றைப் போக்கியேனும் வழிபடல் வேண்டும்.

திருக்கோயில் அருகே சென்றவுடனே, திருக்கோபுரத்தை வணங்கி இருகைகளையும் தலை உச்சியில் கூப்பிக் கொண்டு உள்ளே புகுந்து பவிடீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும். ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்டிர் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் பண்ணல் வேண்டும். திரயங்க நமஸ்காரம் இருவர்க்கும் பொது.

அட்டாங்க நமஸ்காரம் - தலை, கையிரண்டு, செவி இரண்டு, மோவாய், தோள்கள் இரண்டு என்னும் எட்டு உறுப்பும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் - தலை, கையிரண்டு முழந்தாள் இரண்டு என்னும் ஐந்து உறுப்பும்

நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல். திரயங்க நமஸ்காரம் - சிரசிலே இரு கைகளையும் குவித்தல். நமஸ்காரம் மூன்று தரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும். அம்பாள் சந்நிதியில் நான்குதரம் பண்ணல் வேண்டும். ஒருதரம் இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம்.

நமஸ்காரம் பண்ணுமிடத்து மேற்கேயாயினும் தெற்கேயாயினும் கால் நீட்டல் வேண்டும். கிழக்கேயாயினும், வடக்கேயாயினும் கால் நீட்டலாகாது.

கிழக்கேயாயினும், வடக்கேயாயினும் சிரசை வைத்து, மார்பு பூமியிலே படும்படி வலக்கையை முன்னும், இடக்கையைப் பின்னும் நேரே நீட்டிப் பின் அம்முறையே மடக்கி, வலத்தோள், இடத்தோள் மண்ணிலே பொருந்தும்படி கைகளை அரையை நோக்க நீட்டி, வலக்காதை முன்னும் இடக்காதைப்பின்னும் மண்ணிலே பொருந்தச்செய்து நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

பின், சிவபெருமானை மூன்று தரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும், பதினைந்து தரமாயினும், இருபத்தொரு தரமாயினும் வலம் வருதல் வேண்டும், விநாயகரை ஒருதரமும், சூரியனை இரண்டு தரமும், பார்வதிதேவியாரையும், விஷ்ணுவையும் நந்நான்கு தரமும் வலம் வருதல் வேண்டும். வலம் வரும் பொழுது சிவபிரானை மறவாத சிந்தையோடு இருகைகளையும் இருதயத்தில் குவித்துக் கொண்டும் கால்களை மெல்ல வைத்து வலம் வரல் வேண்டும். வலம் வரும் ஆவரணத்தில் தூபி நிழலேனும், கொடிமர நிழலேனும் இருந்தால், அந்த நிழலின் மூன்று கூறு நீக்கி எஞ்சிய இரண்டு கூற்றினுள்ளே செல்ல வேண்டும். சிவபிரான் உற்சவம் கொண்டருளும் பொழுது அந்நிழல் இருப்பினும் நீங்காது செல்லலாம். அபிஷேக காலத்தில் உட்பிரகாரத்திலே வலம் வருதல் நமஸ்காரம் பண்ணலாகாது.

வலம் வந்து திருச்சந்நிதானத்தில் நமஸ்காரம் செய்து, எழுந்து கும்பிட்டுக்கொண்டு உள்ளே போய் சிவபிரானைத் தரிசித்து, மனசிலே தியானத்து, சிரசிலும் இருதயத்திலும் அஞ்சலி செய்து, மனங்கசிந்துருக, உரோமம் சிலிர்ப்ப, கண்கள்

ஆனந்த அருவி நீர்சொரிய, பண்ணோடு தேவார, திருவாசக திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரிய புராணத்திருப்பாகரத் தோத்திரங்களைச் சொல்ல வேண்டும்.

அர்ச்சகரைக் கொண்டு சிவபிரானுக்கு அர்ச்சனை செய்வித்து, தேங்காய் பூழ் முதலியவற்றை நிவேதித்து, கர்ப்பூர ஆரத்திரிகம் பணிமாறப் பண்ணுவித்து, அர்ச்சகருக்கு இயன்ற தகடிணை கொடுத்தல் வேண்டும்.

சிவபிரானாரைத் தரிசனம் செய்து கொண்டு, அவருக்குப் புறங்காட்டாது பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வந்து, மூன்று தரம் நமஸ்காரம் செய்து எழுந்து வடக்கு நோக்கி இருந்து, சிவபிரானைத் தியானித்துக் கொண்டு, அவருடைய மூலமந்திரத்தில் 108 உருச் செபித்து, ஆலயத்தில் அறியாது செய்த பாவங்கள் தீரும் பொருட்டு அகோர மந்திரம் 108 உருச்செபித்து எழுந்து இறைவனிடம் பிரியாவிடை பெற்று வீட்டுக்குப் போதல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலினுள்ளே போதற்குத் தகுதியற்றவர்கள் திருக்கோயிற் கோபுரத்தைத் தரிசித்துத் தேவாராதி தோத்திரம் செய்யல் வேண்டும்.

சிவாலய தரிசனம் சிறந்த சிவபுண்ணியமாம்.

10. குருபூஜை கொண்டாடுதல்

ஸ்ரீ சிவபிரானே முதற்கடவுள், அவர் அருளிச் செய்த முதல் நூல்கள் வடமொழியிலுள்ள ரிக், யஜுர், ஸாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களும், காமிகம் முதல் வாதுளம் நிறைவாக 28 சிவாகமங்களும் என்று கொள்பவர் சித்தாந்த சைவர். 'மத நூல்களில் வேதம் பொது நூல் ஆகமம் சிறப்பு நூல் எனவும் கொண்டு, விபுதி உருத்திராக்ஷங்கள் சிவசின்னங்கள்' ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமே மூலமந்திரம், சிவலிங்க வழிபாடே மிக மேலான வழிபாடு, சிவாகம வழியே தீக்ஷை பெற்றுக்கொண்டு ஞான சாதனம் பற்றி நிற்பதே முத்திக்கு வழி' என்றும் கொள்பவர் சைவராவார். இக்கொள்கைக்கு மாறானவர் சைவசமயியல்லர் அவர் எவரோ?

அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களாலும், மணிவாசப் பெருமானாலும், சேக்கிழார் சுவாமிகளாலும், சைவசித்தாந்த சாத்திர உபதேசம் செய்தருளிய ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர், அருணந்தி சிவாச்சாரிய சுவாமிகள், மறைஞான சம்பந்த சிவாச்சாரிய சுவாமிகள், உமாபதி சிவாச்சாரிய சுவாமிகள் ஆகிய திருக்கைலாய பரம்பரை சந்தான குரவர்களாலும், திராவிட மாபாடிய கர்த்தராகிய மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளாலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் சித்தாந்த சைவம் வளர்ந்து ஓங்கியது.

ஆகையால் சைவசமயிகள் யாவரும் மேலே காட்டிய உண்மை நாயன்மார்கள் அனைவருக்கும் அவரவர் முத்தி பெற்ற நாட்களில் விதிப்படி சிரத்தையோடு குருபூசை நடத்தல் வேண்டும்.

குருபூசை செய்தற்குப் பொருள் இல்லாதவர்கள் தங்களால் இயன்ற குருபூசைக்குப் பயன்படும் பதார்த்தங்களில் சிலவேனும் கொண்டு போய் குருபூசை நடக்கும் இடத்தில் சேர்த்தல் வேண்டும். அதுவும் கூடாதவர் கைத்தொண்டாவது செய்தல் வேண்டும்.

குருபூஜை செய்யும் முறைமை:

அந்த நாயனாருக்கு, அவரவர் முக்தி பெற்ற நகடித்திர நாளில் திருக்கோயிலிலே விசேட பூஜையும் வேத பாராயண தேவார பாராயணங்களோடு உற்சவம் செய்வித்தலும் வேண்டும்.

திருமடங்கள், இல்லங்களிலாயினும் சமய விசேட நிர்வாணதீக்ஷை பெற்ற அடியார்களை அழைத்து வந்து, அவர்களுடைய திருவடிகளைத் தீர்த்தத்தினால் விளக்கி, அத்தீர்த்தத்தைச் சிரசில் தெளித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். பின் அவர்களைப் பந்தியாக இருத்தி ஓதுவார்கள் தேவாரம் ஓத, அன்னம், கறி முதலியவற்றைப் படைத்து அவ்வடியார்களை அத்திருநகடித்திரத்திலே முத்திபெற்ற நாயனாராகப் பாவித்து, பத்திர புஷ்பங்களால் அர்ச்சனை செய்து, வாசனைத் தூபந் தீபங் கொடுத்து, கர்ப்பூராத்நிரிகம் பணிமாறச் செய்து, மூன்று தரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும் நமஸ்காரம் செய்து, திருவமுது செய்வித்தல் வேண்டும்.

வைதிகப்பிராமணர் ஆயிரம் பேருக்கு அன்னதானஞ் செய்த பலமும், சமய தீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு மாகேசுர பூசை செய்த பலமும் சமம். வைதிகப் பிராமணர் பதினாயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்த பலமும் விசேட தீக்ஷிதர் ஒருவர்க்கு மாகேசுர பூசை செய்த பலமும், வைதிக பிராமணர் லக்ஷம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்த பலமும், நிர்வாண தீக்ஷிதர் ஒருவருக்கு மாகேசுர பூஜை செய்த பலமும் சமம். வைதிகப் பிராமணர் கோடிப் பேருக்கு அன்னதானஞ் செய்தபலமும், சைவாசாரியர் ஒருவரைப் பூசித்துத் திருவமுது செய்வித்த பலமும் சமம்.

குருபூசை செய்பவர்களும், செய்விப்பவர்களும், குருபூசையிலே அர்ச்சனை ஏற்று அமுது செய்யப்புகும் மாகேசுரர்களும் அத்தினத்திலே குருபூசைக்கு முன்னே, யாதொன்றும் புசிக்கலாகாது. அன்றிரவிலே பசித்ததாயின், சோறு உண்ணாது பால்பழம் முதலியவற்றில் இயன்றது உட்கொண்டு சுத்தர்களாகிச் சிவபெருமானையே சிந்தித்துக் கொண்டு நித்திரை செய்தல் வேண்டும்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் இப்புண்ணிய செயலைத் திருவுள்ளங் கொண்டு 'ஓட்டிட்ட பண்பின் உருத்திரப் பல்கணத்தார்க்கு, அட்டிட்டல் காணாதே போதியோபூம்பாவாய்' என அருளிச் செய்தார்கள்.

ஆகலான் நாயன்மார்கள் உள்ளிட்ட சைவசமய, சந்தான பாஷ்ய ஆசார்யர்களுக்குக் குருபூசை செய்து மாகேசுவர பூசை செய்தலும் பெரும் சிவபுண்ணியமாகும்.

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி

ஓதுவார் தம்மை நன்னெறிக்குய்ப்பது

வேதம் நான்கிலும் மெய்ப்பொருளாவது

நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

- ஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

11. குருவழிபாடு செய்தல்

பள்ளிக்கூடத்தில் அவரவர் மொழியிலாவது அந்நிய மொழியிலாவது உலக ஞானங்களைக் கற்பிக்கிறவன் உபாத்தியாயன். இங்கு 'குரு' என்று கூறப்படுபவன் பள்ளியில் கற்பிப்பவன் அல்லன். 'குரு' என்ற தொடக்குக்கு 'அகத்திருளைப் போக்கி ஞான ஒளியைத் தருபவன்' என்பது பொருள். தானும் நல்லொழுக்கத்தைப் பின்பற்றித் தன் மாணவரையும் அவ்வொழுக்கத்தில் நிறுத்துபவனே ஆசாரியன்.

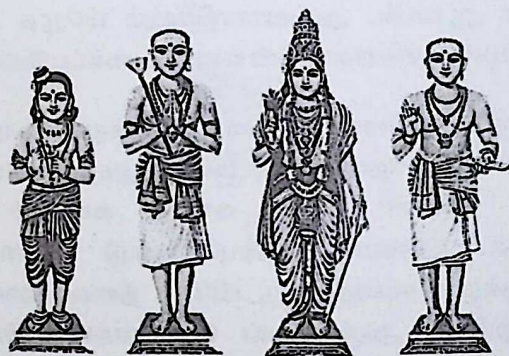
ஆசாரியன் சுத்த குலத்தில் உதித்தவனாயும், உடல் உள்ளத்துக் குற்றங்கள் நீங்கியவனாயும், சமய விசேட நிர்வாணதீகை பெற்று ஆசாரிய அபிஷேகம் செய்யப் பெற்றவனாயுமிருத்தல் வேண்டும். தமது ஆசிரியனிடத்து அன்புடையோனாய், வேத சிவாகமங்களைக் கற்றுத் துறைபோயவனாய் அநுபவமுடையவனே ஆசாரியன். ஆசாரியன் மாணாக்கர்க்குத் தீகை பண்ணுமிடத்துத் தன்னுள்ளே சிவபிரானைத் தரிசித்துச் சிவோகம் பாவனை பண்ணி, மலத்தை நீக்கும் போது மாணாக்கனுக்குச் சத்திநிபாதங்களால் விளையும் குறிகளின் பேதங்களை ஆராய்ந்தறிந்து, அவற்றிற்கேற்ற தீகை செய்விக்கும் அநுபவம் உடையவன் ஆவான். அவ்வாசாரியனும் பிரேரக ஆசாரியன், போதகாசாரியன், ஞானாசாரியன் என மூவகைப்படுவர்.

பிரேரக ஆசாரியன் சைவத்துக்கு யோக்கியமான மாணாக்கர்களை நோக்கி 'உமக்கு அருள் செய்தற்குரிய ஆசாரியன் இவன்' என்று சுட்டிக் காட்டிச் செலுத்தி உய்விப்பவன். தன்மேல் அன்புகொண்டு தன்னையடைந்த மாணாக்கனுக்குச் சமயதீகை, விசேட தீகைகளைச் செய்து ஆசாரங் கற்பித்து அருள்பவன் போதகாச்சாரியன் ஆவான். இவ்வாறு சமய விசேட தீகைகளைப் பெற்ற மாணாக்கனைப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பக்குவம் சோதித்தறிந்து நிர்வாணதீகை செய்து மாணாக்கனுடைய பாசத்தை நீக்குபவன் ஞானாசாரியன் அல்லது பாசமுத்திதன் எனப்படுவான்.

அநாதி மலமுத்தராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய திருவாக்காகிய வேத சிவாகமங்களை குருமுகமாகக் கேட்டு மனசிலே தரித்து அவற்றில் கூறப்பட்ட பதி, பசு, பாச அர்த்தங்களையும் சந்தேகமும் விபரீதமும் அறும்படி ஆராய்ந்தறிந்தவர்களே ஆசாரியர் ஆவர்.

சிவபிரான் இம்மூவகை ஆசிரியர்களை அதிட்டித்து சைவநன்னெறி மக்களுக்குப் படி முறையான் அநுக்கிரகம் செய்து முடிவில் தம்திருவடியில் கலப்பித்து அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடுபேற்றை அருளுவான்.

‘குரு வழிபாடு’ சிறந்த சிவ புண்ணியமாகும்.

12. சிவ விரதங்கள் மேற்கொள்ளல்

சைவ மக்களுக்குப் பண்டிகைகள் கிடையா. விரதங்கள் மேற்கொண்டு சிவபுண்ணியங்களைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். விரதமாவது, மனம் பொறிவழி போகாது நிறுத்தற்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும் சுருக்கியேனும், மெய்யன்போடு கடவுளை வழிபடுதலாம். சிவபிரான், உமையன்னை, விநாயகர், சுப்பிரமணியர், வீரபத்திரர், பைரவர் ஆகிய மூர்த்திகளைக் குறித்து விரதம் அநுட்டித்தல் வேண்டும். விரதம் அநுட்டிப்போர் விரதநாளுக்கு முன்தினமே இரவு உணவை நீக்கல் வேண்டும். விரதமிருந்து பூர்த்தியான பின் சிவனடியார் சிலரையேனும் அல்லது ஒருவரையாவது உண்பித்துப் பின் தனது உறவினரோடு உண்ண வேண்டும். விரத காலத்திலும், முடிவிலும் வேத சிவாகம பன்னிரு திருமுறை பாராயணமும், சிவபுராணம் கேட்டலும் செய்தல் வேண்டும்.

விரதப் பெயர்	அநுட்டிக்கும் காலம்	அநுட்டிக்கும் முறைமை
1. சோமவார விரதம்	கார்த்திகை திங்கள் கிழமை தோறும் அநுட்டிப்பது	முழு உபவாசம் உத்தமம், இயலாதவர் அஸ்தமனத்துக்குப் பின் ஒருவேளை, உண்ணலாம். சிவாலய வழிபாடும், பிராமண தம்பதியர்க்கு தானம் வழங்கலும் உத்தமம்.
2. திருவாதிரை விரதம்	மார்கழி திருவாதிரை நகடத்திர நாள்	முழு உபவாசம் உத்தமம், சிதம்பரத்திலிருந்து அநுட்டிப்பது விசேடம்.
3. உமாமகேசுவர விரதம்	கார்த்திகை மாதத்துப் பெளர்ணமி நாள்	பொன் அல்லது வெள்ளியால் உமாமகேசுவரர் ஆக்கி வழிபடல் ஒருவேளை உண்ணலாம்.
4. சிவராத்திரி விரதம் நித்திய சிவராத்திரி	மாதந்தோறும் வரும் 2 சதுர்த்தசி திதி நாட்கள் (மொத்தம் 24)	உபவாசம் இருந்து சிவாலய விசேட வழிபாடு தரிசனம் செய்வது.
மாத சிவராத்திரி	தேய்பிறை சதுர்த்தசி திதிநாள் (மொத்தம் 12)	உபவாசம் இருந்து சிவாலய விசேட வழிபாடு தரிசனம் செய்வது.

விரதப் பெயர்	அநுட்டிக்கும் காலம்	அநுட்டிக்கும் முறைமை
யோக சிவராத்திரி	திங்கட்கிழமை இரவில் அமாவாசை வருவது	உபவாசம் இருந்து சிவாலய விசேட வழிபாடு தரிசனம் செய்வது
பக்ஷ சிவராத்திரி	தை மாதம் தேய்பிறை பிரதமை தொடங்கி சதுர்த்தசி திதி வரை	ஒரு நாளுக்கு ஒருவேளை உணவு உண்டு சிவாலய தரிசனம் செய்வது.
மகா சிவராத்திரி	மாசி மாசத்துத் தேய்பிறை சதுர்த்தசி திதி	முழு உபவாசம். இரவில் கண் துயிலாது சிவாலயத்தில் 4 யாம பூஜை தரிசனம் செய்தலும், நெய் விளக்கேற்றதலும் உத்தமம்.
5. கேதார விரதம்	புரட்டாசி மாதம் வளர்பிறை அஷ்டமி தொடங்கி அமாவாசை முடிய 23 நாட்கள்	விரதம் தொடங்கிய நாளில் ஆண் மக்கள் வலக்கையிலும், பெண்கள் இடக்கையிலும் 21 இழையாலான நூல் அணிந்து அஸ்தமனத்துக்குப்பின் ஒருவேளை உண்டு விரதம் இருப்பது. நாள்தோறும் சிவாலய தரிசனம் அவசியம்.
6. திருமண விரதம்	பங்குனி உத்திர நாளில் அநுட்டிப்பது	திருமணக் கோலத்தில் எம்பிராணை வழிபடல் வேண்டும். அந்தணனை அவன் மனைவியோடும் வழிபட்டு தானம் செய்தல் உத்தமம். பகலில் உபவாசம் இருந்து இரவில் ஒருவேளை உண்ணலாம்.
7. பாசுபத விரதம் (சூல விரதம்)	தை மாதத்து சதுர்த்தசி கழிந்த மறுநாள்	உபவாசம் உத்தமம், பொன் அல்லது வெள்ளியால் சூலம் செய்து எம்பிராற்குச் சாத்தி வழிபடல் வேண்டும். எல்லா நோய்களையும் நீக்கவல்லது.
8. அஷ்டமி விரதம்	வைகாசி வளர்பிறை அஷ்டமிநாள்	முழு உபவாசமிருந்து சிவபிராணை வழிபடல் வேண்டும்.

விரதப் பெயர்	அநுட்டிக்கும் காலம்	அநுட்டிக்கும் முறைமை
உமையன்னைக்குரியன		
1. சுக்கிர வார விரதம்	சித்திரைப் பிரதமை திதியோடு கூடிய வெள்ளிக்கிழமை	இரவில் பழம் மட்டும் உண்ணலாம். அம்பிகைக்குச் சர்க்கரைப் பொங்கல் நிவேதித்து, மறைக்குலமகளிர் எட்டுபேரை வழிபட்டுத் தானம் செய்தல் வேண்டும்.
2. உத்திர விரதம்	ஐப்பசி உத்திர நகரத்திர நாள்	இரவில் பழம் மட்டும் உண்ணலாம். ஆலயத்தில் அம்பிகைக்கு விசேட வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்.
3. மகா நவமி	புரட்டாசி வளர்பிறைப் பிரதமை தொடங்கி நவமி ஈறாக 9 நாட்கள்	ஆரணி, ஜனனி, ரோதயித்திரி என்ற மூன்று சக்திகளாக அம்மையை வழிபடல் வேண்டும்.
விநாயகர்க்குரியன		
1. சுக்கிர வார விரதம்	சித்திரை மாதத்து வளர்பிறையில் வரும் வெள்ளிக்கிழமை	பகலில் ஆலய வழிபாடு செய்து விநாயகரை 100 முறை வலம் வரல் வேண்டும். இரவில் பழங்கள் மட்டும் உண்ணலாம்.
2. சதுர்த்தி விரதம்	ஆவணி மாதத்து வளர்பிறை சதுர்த்தி நாள்	பகல் முழுவதும் விநாயகரை விசேட வழிபாடு செய்து 21 பத்திரங்களால் பூசித்தல் வேண்டும். இரவில் நிவேதித்த பழங்கள் மட்டும் உண்ணலாம்.
3. சஷ்டி விரதம்	மார்கழி மாதத்துத் தேய்பிறை சஷ்டி திதி நாள்	சதுர்த்தி விரதம் போல் அநுட்டிப்பது.
முருகப் பெருமாற்குரியன		
1. சுக்கிர வார விரதம்	ஐப்பசி மாதம் முதல் வெள்ளிக்கிழமை	ஆலயத்தில் ஷண்முகர் உருச்சமைத்து ஸ்நபன கும்பம் வைத்து வழிபட்டு இரவில் பழம் மட்டும் உண்ணலாம். மறுநாள் 4 நாழிகைக்குள் பாரணை செய்க.

விரதப் பெயர்	அநுட்டிக்கும் காலம்	அநுட்டிக்கும் முறைமை
2. கார்த்திகை விரதம்	சித்திரை தொடங்கி மாதந்தோறும் வரும் கார்த்திகை நாள்	உபவாசம் உத்தமம். ஆலயத்தில் முருகப் பெருமானை வழிபடல் வேண்டும்.
3. சஷ்டி விரதம்	ஐப்பசி வளர்பிறை பிரதமை தொடங்கி சஷ்டி முடிய 6 நாட்கள் கார்த்திகை மாத சஷ்டி தொடங்கி 24 சஷ்டி நாள்	6 நாளும் உபவாசம் உத்தமம். இயலாதாபின் முதல் 5 நாள் ஒருவேளை உண்டு, 6வது நாள் முழு உபவாசம் இருத்தல் வேண்டும். நாள் முழுவதும் உபவாசம்.
வைரவமூர்த்திக்குரியன		
1. ஆதிவார விரதம்	தைமாதம் முதற் செவ்வாய்க்கிழமை	ஒருவேளை உணவு உண்டு உபவாசமிருத்தல் வேண்டும். வைரவரை வழிபடுக.
2. சித்திரை பரணி விரதம்	சித்திரை மாதத்து பரணி நகடித்திர நாள்	உபவாசமிருந்து வைரவக் கடவுளை வழிபடுதல் வேண்டும்.
3. ஐப்பசி பரணி விரதம்	ஐப்பசி மாதத்து பரணி நகடித்திர நாள்	உபவாசமிருந்து வைரவக் கடவுளை வழிபடுதல் வேண்டும்.
வீரபத்திரமூர்த்திக்குரியது		
1. மங்கள வார விரதம்	சித்திரை மாதத்து முதற் செவ்வாய்க் கிழமை	உபவாசம் உத்தமம். விருத்தர்கள் மட்டும் பழம் உண்ணலாம்.
பிரதோஷ விரதம்	மாதந்தோறும் வளர்பிறை தேய்பிறை திரயோதசி திதிகளில் அநுட்டித்தல் சனிக்கிழமைகளில் வரும் திரயோதசி திதியில் முதலில் தொடங்க வேண்டும்.	சிவபிரானைக்குறித்த இவ்விரதத்தில் உபவாசம் உத்தமம். பிரதோஷ காலத்தில் சிவபிரானைத் தரிசிப்பது சகல பாவங்களையும் போக்கும்.

13. சிவதீகை ஏற்றுக்கொள்ளல், தக்கவரை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்தல்

சைவராய்ப் பிறந்தோர் அனைவரும் சிவாகம முறைப்படி தீகை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மேன்மையான சிவாச்சாரியரை அடைந்து முறையாக வணங்கித் தன்னுடைய பக்குவநிலைக்கேற்ற ஆசாரியன் அருக்கிரகிக்கும் தீகையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சைவர் அனைவரும் 6 முதல் 7 வயத்துக்குள்ளாக சமய தீகை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தீகை பெற்றுக்கொண்டவர்களுக்கே மந்திர ஜப அதிகாரமும், பூசை செய்யும் அதிகாரமும், இதர சிவ கைங்கர்யம் செய்யும் அதிகாரமும் உண்டு.

சிவபிரானே ஆசார்யனாய் வந்து நயன தீகை, ஸ்பரிசுதீகை, வாசக தீகை, பாவனா தீகை, சாஸ்திர தீகை, யோக தீகை, ஓளத்திரி தீகை ஆகியவற்றால் மாணாக்கர் பக்குவத்திற்கேற்பச் செய்து உரிய அதிகாரங்களைத் தந்தருளுவான்.

தீகை சமயம், விசேடம், நிர்வாணம் என மூவகைப்படும். சமய தீகையால் விரும்பப்பட்ட மந்திரங்கணிப்பதற்கு உரிமை உண்டு. விசேட தீகையால் விரும்பப்பட்ட மந்திரம் கணிப்பதற்கும், சிவ பூசை செய்வதற்கும், யோகம் செய்வதற்கும் உரிமை கிடைக்கும். நிர்வாண தீகையால் மந்திரம் முதலிய ஆறு அத்துவாக்களையும் நீக்கி, முத்தியை அடையும் ஞான சாதனம் கிடைக்கும்.

சைவ சாஸ்திரப் பிரவேசம், சிவ கைங்கர்யம் செய்யும் அதிகாரம் சமய தீகை பெற்றோர்க்கே உண்டு, ஆகலான் அனைவரும் அத்தீகை பெற்றுக்கொள்வது சிறந்த சிவபுண்ணியமாகும்.

தக்க பக்குவமுடையார் அந்ததீகை பெற்றுக்கொள்ள உதவுவதும் பெரிய சிவபுண்ணியமாகும்.

14. நாற்பாதங்களில் நின்று ஒழுகல்

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன சிவாகமங்களில் கூறப்படும் நாற்பாதங்கள். அவற்றின் வழி நின்றொழுகுதல் சிவபுண்ணியங்களாம்.

சரியையாவது வைகறையில் எழுந்து காலைக் கடன்களை ஆக்கி நீராடி அநுட்டானம் செய்து, சிவாலயங்களிற்சென்று திருவலகிடுதல், திருமெழுக்கிடுதல், திருவிளக்கிடுதல், நந்தவனம் அமைத்துப் பூக்கொய்து, பூமாலை தொடுத்துச் சிவபிராற்குச் சாத்தக் கொடுத்தல், பூசனை புரிதல், பெரியோர் அடியார்களைக் கண்டு வழிபடல், அவரோடு இணங்கி வாழ்தல், சிவாலயம் - சத்திரம் - சாவடி முதலியவற்றை புதுவாகச் செய்வித்தல், கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடல், சிவாலயங்களில் அங்கப்பிரதக்ஷிணாதிகளைச் செய்தல், தருமத்தின் வழிநின்று பொருள் ஈட்டல், அப்பொருளைக்கொண்டு சைவ சன்னியாசி, பிரம்மச்சாரி, வானப்பிரத்தன் ஆகிய ஆச்சிரமிகளை பசிப்பிணி முதலிய இடையூறுகள் உறாவண்ணம் காத்தல், பிதிர் தேவர்களுக்கு யாகாதி கருமங்கள் நீர்க்கடன் முதலியவற்றால் திருப்தி செய்தல், வந்த மாகேசுரரைப் பாதுகாத்தும், வரும் மாகேசுரர்களை எதிர்பார்த்தும் வாழ்தல்.

இனி பொது ஒழுக்கமாகிய உறவினர்களுக்கு உதவுதல், தானுந் தன் மனைவியும், ஒருமனப்பட்டு நடுவு நிலையை அனுசரித்து இருத்தல், அன்புடைமை, அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, பொறையுடைமை என்னும் நன்னெறிகளைப் பொருந்தி வாழ்தல், பிறர் பொருள் கவர்தல், புறங்கூறுதல், பயனிலவற்றைப் பேசுதல், அநுசரித்தல் முதலிய தீயநெறிகளை விலக்குதல். இவற்றைப் பின்பற்றுவோர் சமய தீக்ஷை பெற்று அவ்வழிநின்று ஒழுகின் சிவலோகத்தையடைவர்.

கிரியையாவது: சந்தனம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், நைவேத்தியம், கோசலம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைக்கனி, மாங்கனி, பலாக்கனி, நாரத்தங்கனி, எலுமிச்சைக்கனி, மாதுளங்கனி, தமரத்தங்கனி, கொளுஞ்சிக்கனி, தேன், இளநீர், பனநீர் முதலிய பூசாதிரவியங்களைக் கொண்டு சிவபிராற்குத் திருமஞ்சனாதிகளைச் செய்தல். மெய், வாய், கண்,

முக்கு, செவி என்னுமிவற்றின் வழியாகிய ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை என்னும் ஐந்தாசைகளையும் நாளுக்குநாள் அடக்கல். விரதம், தேவதாபூசை, மந்திரம், யந்திரம், செபம், யாகம் என்னும் இவைகளை அனுசரித்தல். ஓர் உயிர்க்கும் இடையூறு வாராமற் காத்தல், தவங்களில் நிற்பல், மனதை அடக்கி அறிவொடு கலந்து தற்புத்ததை உணரும் வரையில் சதாசாரியன் கட்டுரையையும், சாத்திரவிதியையும் கடைப்பிடித்திருத்தல். காம, குரோத, லோப, மோக, மத மாட்சரியங்களை நீக்கல் முதலியனவாம்.

இவற்றை அநுட்டிப்பவர் விசேட தீக்ஷை பெற்றுச் சிவபூஜை செய்தல் வேண்டும். இவர்கள் முடிவில் சிவபிராற்குச் சம்பத்தில் இருக்கும் பதவியை பெறுவார்கள்.

யோகமாவது : இயமம், நியமம், ஆஸனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எட்டுவகைப்படும். இயமம் என்பது கொல்லாமை, மெய்மை கூறல், கள்ளாமை, பிறர் பொருள் விரும்பாமை, இந்திரியங்களை அடக்குதல் முதலியனவாம். நியமம் என்பது தவம், தூய்மை, தத்துவநூல் ஆராய்தல், மனம் மகிழ்ந்திருத்தல், தெய்வம் வழிபடல் முதலியனவாம். ஆஸனம் என்பது சுவஸ்திகம், கோமுகம், பத்மம், வீரம், கேசரி, மயூரம், பத்திரம், முத்தம், சுகம் என்னும் ஒன்பதாம். இவை யோகம் செய்யும் பொழுது அமரும் நிலைகளாம்.

பிராணாயாமம் என்பது பிராணவாயுவை ரேசக பூரக கும்பகஞ் செய்தலாம். ரேசகம் - மூச்சு விடுதல், பூரகம் - மூச்சை இழுத்து உள்ளே வாங்கல், கும்பகம் - வாங்கிய மூச்சை உள்ளே நிறுத்துதல்.

பிரத்தியாகாரம் என்பது உபாதியை நீக்கி உள்ளோக்குதலாம். தாரணை என்பது கண்டம், இதயம், நெற்றி, கபாலம், நாபி இவற்றில் ஒன்றில் எப்பொழுதும் சிந்தையை நிறுத்துதலாம். தியானம் என்பது ஐம்புலம் அடக்கிக் சிவயோகம் செய்தலாம். ஆதார யோகம் பற்றி நின்று பின் நிராதார யோகத்தில் நிற்பல். சமாதி என்பது இந்திரிய முதலிய தத்துவ சேட்டைகட்கு ஏதுவாகிய உடம்புள்ளின்று அவற்றோடு கூடினும்,

அவற்றிற்பற்றின்றி ஆன்மாவாகிய தன்னைத்தான் காணுதலாம். சிவயோக நெறிநின்றோர் சாரூப பதவியை அடைவர்.

ஞானமாவது; ஞானாசாரியன் செய்யும் தீக்ஷா கிரமத்தால் பதி, பசு, பாசம், என்னும் முப்பொருள்களையும், ஆத்ம தத்வம், வித்யா தத்வம், சிவதத்வம் என்னும் மூவகைத் தத்துவக்கொத்தையும், தத்துவ ரூபதரிசனசுத்தம் ஆன்ம ரூபதரிசன சுத்தம் - சிவரூபம் - தரிசனம் - யோகம் - போகம் ஆகிய பத்துக் காரியங்களையும் அறிந்து அஞ்ஞானத்தினின்று நீங்கலாம்.

நிர்வாண தீக்ஷா பெற்றுச் சிவபுண்ணியம் மேலோங்கையால் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதம் உற்றிருவினை ஒப்புடையவர்கட்கு சிவகுரு உணர்த்துவதாம். இந்த ஞானத்தை அநுட்டித்தவர்கள் முடிவற்றபேரின்ப நிலையராயுள்ள சிவபெருமானையுற்று ஒற்றித்து நின்று சிவானந்தமடைவார்கள்.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நாற்பாதங்களைத் தலைப்படுவது உண்மைத் தவமாகும். பெரும் சிவபுண்ணியமாகும்.

15. வேத சிவாகம- திருமுறைகள் சாத்திரங்களைப் படிப்பித்தல்

வேத சிவாகமங்கள் சிவபிரான் திருவாக்கு. இவ்வுண்மையை சங்க இலக்கியங்கள் முதல் திருமுறையாதி பெரியோர் வாக்கு வரை உறுதிப்படுத்துகின்றன. நம்மவர்களாகிய சைவாசிரியர் வாக்கைப் புறக்கணித்து விட்டு, மேற்கு நாட்டு அறிஞர்கள் வாக்கைப் பிரதானமாகக் கொள்வோர் இப்பொழுது பெருகி வருகின்றனர். அதனால் வேதங்களையும், ஆகமங்களையும் பயில்வோரும், படிப்பிப்போரும் இல்லாது போய்விட்டனர். சைவநூற்கல்வியை மீண்டும் தழைக்கச் செய்யவேண்டும். கற்பார் இல்லாமையால் அந்நூல்களும் வழக்கிழந்து வருகின்றன. சைவசமூகம் அவற்றைஇழந்து தவிக்க நேரிடும். சைவத் திருமடங்கள் செயலிழந்து வருகின்றன. ஆகையால் மீண்டும் அவ்வறங்களைக் கவனமாகப் பேணித்தனியாக சைவப்பிரபுக்களே வளர்த்தல் வேண்டும்.

வேதம் ரிக், யஜுர், சாமம், அதர்வணம் என நான்காகும். சிசைடி, வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தஸ், சோதிடம், கல்பம் என்பன இவ்வாறு அங்கங்களை வளர்த்து, வேதப் பொருளையும் முறையாகக் கற்பித்தல் சைவர் கடனாகும். “நால்வேதம் ஆறங்கமானாய் போற்றி” என்ற திருமுறைவாக்கையும் கருதுக.

இனி சிவாகமங்களையும் முறையாகக் கற்பித்து ஆகமக் கலைகளையும் வளர்த்தல் சைவர்களுடைய முக்கிய கடனாகும். சைவமக்களுடைய இல்லங்களில் செய்ய வேண்டிய சுபக்கிரியைகள், அபரக்கிரியைகள் முதலியன செய்யவே இப்பொழுது ஆட்கள் அருகிவிட்டனர். அக்கிரியைகளின்றிச் செய்யப்படும் எச்செயலும் நன்மையைத் தரமாட்டாது. “ஆலயங்களில் செய்யப்படும் பூஜை, யாகம், கும்பாபிஷேகம் முதலிய நற்செயல் சிவாகமங்களின் துணைக்கொண்டே நிகழுதல் வேண்டும். ஆலயபூஜை முறைமையறிந்து மந்திரம் - கிரியை பாவனை கலந்து செய்ய வேண்டுமாயின் கட்டாயம் ஆகம அறிவு வேண்டும். ஆகமங்கள் பல்துறைஅறிவுக் களஞ்சியம் அவற்றைப் புறக்கணிப்பது தற்கொலைக்குச் சமம்”.

கிராமநிர்மாணம், சாலை நிர்மாணம், ஆலய நிர்மாணம், மண்டப நிர்மாணம், முதலிய பொறியியல் அறிவையும் அதற்குரிய அளவுகளையும், கட்டிடத்திற்குரிய குற்றமற்ற கற்கள், மரங்கள் பற்றிய விபரங்களையும், உலோகங்களின் தன்மைகளையும் கூட ஆகமங்கள் தெரிவிக்கின்றன. பூஜை அக்னிகாரியம், ஜபம், தியானம் ஆகியவை பற்றித் தெளிவான விபரங்களை ஆகமங்களே தெரிவிக்கின்றன. இவற்றைமுறையாகக் கற்குந்தகுதி உடையார்க்குக் கற்பிப்பது சிவபுண்ணியமாம்.

தேவாரம் முதலிய பன்னிருதிருமுறைகளையும் நமது இனக்குழந்தைகளுக்கு அவசியம் கற்பிக்க வேண்டும். தேவாரம் திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் ஆகிய ஐந்தும் பஞ்சபுராணம் எனப்படும். பூஜா காலங்களில் வேத பாராயணத்தை அடுத்துப் பஞ்சபுராணம் அவசியம் ஒதல் வேண்டும். பண்ணோடு ஒதுவதே உத்தமம். எனவே திருமுறைகளைக் கற்பிக்கப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துவதும், அவற்றைப் பரிபாலிப்பதும் உத்தமச் சிவபுண்ணியமாகும். திருமுறைகளில் தான் தமிழ்ப்பண்கள் உள்ளன. தமிழ்ப்பண்களைப் பேணுதற்காகவாவது திருமுறைகளைப் பண்ணோடு கற்பிக்கவேண்டும். 1915 தொடங்கிச் சென்னையில் பத்தாண்டுக்கு மேலாகச் சைவம் என ஒரு மாத சஞ்சிகை வெளிவந்தது. அச்சஞ்சிகையின் 1921 வருடம் ஆகஸ்டு மாத இதழில் கீழ்க்கண்டவாறு ஒரு பகுதி வெளிப்பட்டது.

இக்காலத்தில் தேவாரபாரயணஞ் செய்வோருள் பெரும்பாலோர் தாங்கள் ஓதும் அருட்பாக்களின் பொருளைச் சிறிதளவாயினும் அறிந்து ஒதுவதில்லை குருட்டுப் பாடஞ் செய்தோதுகிறார்கள். இவர்கள் அர்த்தஞானமின்றி இராக ஞானமிருந்தாற் போதுமென்றெண்ணிக்கொண்டு இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சியும், சாஸ்திரப்பயிற்சியும் சிறிதுமின்றியே, இராகம் இழுக்கவும் தாளம் போடவுமாத்திரம் கற்றுக்கொண்டு தாங்கள் நெட்டுருப் பண்ணி வைத்திருக்கும் செய்யுட்கள் ஒவ்வொன்றையே நீண்ட நேரமாக இராகமிமுத்திமுத்துப்பாடிக்காலங்கழிக்கின்றார்கள். இவர்கள் பாடும் அருட்திருப்பாக்களுக்கும் கீர்த்தனைகளுக்கும் வித்தியாசம் காண்பதரிதாயிருக்கின்றது. இவர்கள் தங்களுக்குள்ள இராக ஞானத்தைக்

காட்டிக்காட்டிப் பாடுகின்றார்களேயன்றி, தாங்கள் பாடும் பாக்களின் பொருளையுணர்ந்து மனமுருகப் பாடுகிறதில்லை. இவர்கள் 'வயிறது குழிய வாங்கல், அழுமுகங்காட்டல், புருவமேறல், சிரம் நடுக்குறல், கண்ணாடல், மிடறுவீங்கல், பையென வாயங்காத்தல் எயிறது காட்டல், வெள்ளை காகுளி, கீழோசை முதலிய குற்றங்களை இயன்றவரையிலேனும் அகற்றிப்பாடமுயல்வதில்லை. போதிய புலமையில்லாமையால் இவர்கள் கற்றவர் கழகத்தில் கல்லாதாரோடொப்ப எண்ணப்படுகிறார்கள்.

தேவாரத்தின் மீது வைத்த ஆர்வமிகுதியால் ஜனங்கள் இவர்களிடத்திலுள்ள குறைகளை நோக்காமல் இவர்களை மிகவும் உபசரித்ததால் இவர்கள் தங்களை அதிமாக மதித்துக் கொண்டு தங்களை உபசரிப்பவர்களுக்கு அதிகப்பிரயாசையைத் தருகின்றார்கள். நெஞ்சு நோமென்று பாடப் பயப்படுகிறார்கள். திருவிழாக் காலங்களில் சுவாமி எழுந்தருளுமுன் இவர்கள் பாராயணஞ் செய்ய எழுந்தருளுவதில்லை. இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சியின்மையால் பிழையறப் பாடுவதுமில்லை. பதங்களை ஒன்றோடொன்று பிரிக்கத்தகாதவிடங்களிலும், நடுப்பாதியிலும் பிரித்தும், சேர்க்கத் தகாத இடங்களில் சேர்த்துப் பாடிப் பாராயணத்தை அவலமாக்கி விடுகிறார்கள். சிவபெருமான் திருவருள் பெற்ற பெரியோர்கள் தேவாரத்திருப்பதிகங்களுக்குப் பண்ணடைவு வகுத்திருந்தும், அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் மனம் போனபடியெல்லாம் பாடுகின்றார்கள். நம்மவர்கள் இனி இயன்ற அளவிலாயினும் முற்கூறிய குறைகளையகற்றிப் பாராயணஞ் செய்தும், செய்வித்தும் அதனாலேயே பெரும்பயனை அடையுமாறு சிந்தித்து வரையலானோம். இதுபற்றிப் பெரியோர்கள் எம்மீது சீற்றங்கொள்ளற்க என்பதாம். 1921 இல் சைவம் பத்திராதிபர் எழுதிக்காட்டிய மேற்கண்ட குறைகள் இன்றும் நம்முடைய தேவார வாணர்களிடம் காணப்படுவனவே. அக்குறைகளைக் களைந்து கற்றும் கற்பித்தும் வருவாராயின் பெரும் சிவபுண்ணியமாம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர் அருளிய சிவஞானபோதம் முதல் பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியில் உள்ளன. அவை ஞான சாத்திரங்கள். அவற்றைக் கற்போரும், கற்பிப்போரும் சைவநல் ஒழுக்கத்தில் நிற்பவராதல் அவசியம். பல்கலைக்கழகங்களில் இப்பொழுது சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அச்சாத்திரங்களைக் கற்பிக்கிற பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் சைவசமயியாக இருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. மாணவர்களும் அன்னரே.

சிவதீசைடி பெற்று நித்திய ஒழுக்கத்தில் நின்று இலக்கிய இலக்கண தர்க்க நூற்பயிற்சி பெற்ற சைவாசிரியர்ளைக் கொண்டு சித்தாந்த சாத்திர பாடம் கற்பிக்க வேண்டும். சந்தான ஆசிரியர்களை மதித்துப் போற்றி சற்சம்பிரதாய வழி நன்மாணக்கர்க்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களைக் கற்பிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பாடசாலை ஏற்படுத்திக் கற்பிப்பதும் சிவபுண்ணியம்; கற்பதும் சிவபுண்ணியமாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருச்சிற்றம்லம்

சைவ சிரார்த்தம் ரகசியம்

சிரார்த்தம் - சிரத்தையோடு செய்யப்படுவது. சைவ சிரார்த்தம் - சைவ மக்களுக்குரிய சிரார்த்தம். ரகசியம் - அதன் உண்மைக் கருத்து.

சிரார்த்தம், பிண்டம், தர்ப்பணம் என்னும் கிரியைகளை அநேகர் இன்னது செய்கிறோம் என்னும் உணர்வின்றிக் கடமைக்கு மாத்திரம் செய்து வருவதால், அவற்றின் உண்மைக் கருத்துக்களை வெளியிடுதல் அவசியமாகும்.

சிரார்த்தமாவது இறந்துபோன பிதா, மாதா, பிதாமஹர் (பாட்டன்), பிதாமஹி (பாட்டி), பிரபிதாமஹர் (முப்பாட்டன்), பிரபிதாமஹி (முப்பாட்டி), முதலானவர்களைக் குறித்துச் செய்யப்படுங்கிரியை ஆகும்.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் 'தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல்தான் என்றாங்கு ஐம்புலத்தாறு ஒம்பல் தலை' என இவ்வைந்தனைத்தலையாய அறம் என எடுத்துக் கொண்டு, இவற்றுள்ளுந் தென்புலத்தார் கடனோம்புதலே தலைமையிற்றலைமை பெற்ற அறமென முதற்கண் வைத்து ஒதுவாராயினார். அதனாலும், ஒருவன் செய்ய வேண்டிய கிரியைகளுள் இது மிக சிரத்தையோடு தப்பாது செய்யப்படவேண்டுவதென்பது இனிது புலப்படும்.

ஒருயிர் இத்தூல உடம்பை விட்டு நீங்கும் போது அணுவளவாயிருக்குந் தனது சூக்கும உடம்போடு செல்லும். சென்று முன் செய்த கன்மத்திற்கேற்ப சுவர்க்கம், நரகம், பூமி என்னுமிடங்களில் மீளவும் பிறக்கும். அப்படிப் பிறக்குங்காலத்துச் - சொர்க்கத்திலே பூதசாரவுடம்பையும், நரகத்திலே பூதவுடம்பையும், இப்பூமியிலே பூதபரிணாமவுடம்பையும் அடையும். இது எல்லார்க்கும் பொதுவாயதோர் விதியாம்.

சைவசமயத்திலே பிறந்து சிவதீசைடி பெற்றுச் சமயாசாரங்களை விதிப்படி உண்மையாக அநுட்டித்தவர் இறந்தபின் நரகத்தையடையார்; இப்பூமியினுள் வந்து பிறவார்; சொர்க்கத்திலும் புகமாட்டார். பிரகிருதி சம்பந்தமான பதினான்கு லோகங்களடங்கிய இந்த அண்டப்பரப்பிலாவது, இதுபோன்ற மற்றொரு அண்டப்பரப்புகளிலாவது பிறவியடையார். பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்ட சிவலோகத்தையடைவர். சிவலோகத்தினும், சமயதீசைடி பெற்றோர் உருத்திரபதத்தையும், விசேட தீசைடி பெற்றோர் ஈசுரபதத்தையும் அடைவர். நிர்வாண தீசைடி பெற்றோர் சதாசிவ பதத்தை அடைவர். நிர்வாணதீசைடி ஞானவதி, கிரியாவதி என இருதிறமாம். 'ஞானவதி' தீசைடி பெற்றோர் சதாசிவபதத்தினும் மேற்பட்ட சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியையடைவராதலின், அவரொழிந்த 'கிரியாவதி' தீசைடி பெற்றவரே சதாசிவ பதத்துக்குரியவராவாரென உணர்க. இனி, இறந்தவர்க்குரியது இத்தூல உடம்பேயன்றி, மற்றை உலகங்களில் வரக்கடவனவாய் தூல உடம்புகளின் சம்பந்தமும், அவற்றிக்குக் காரணமான சஞ்சித கன்மமும், சூக்கும உடம்பும், அந்தியேட்டிக் கிரியையினாலும், தகனக் கிரியையினாலும் ஓழியும்.

சபிண்ட கரணத்தால் அவ்வுயிர் சிவலோகத்தையடையும். சிவலோகத்திலே பிதாவின் உயிர், ஸ்கந்த பதத்திலே ஸ்கந்த சொரூபமாகவும், பிதாமகருடைய உயிர், சண்ட பதத்தில் சண்ட சொரூபமாகவும், பிரபிதாமகருடைய உயிர், கணாதீசப் பதத்தில் கணாதீச சொரூபமாகவும் இருக்கும். இவர்களுக்குத் தலைவராக முறையே ஸ்கந்த சண்ட கணாதீசரென்னும் மூவரும் அதிதெய்வங்களாக இருப்பர். இதனால், பிதிர்ப்பிதாமஹ பிரபிதாமஹர்களாகிய தெய்வங்களைச் சிரார்த்தாதிகளில் வழிபாடு செய்வதற்குரியவர் ஸ்கந்த சண்ட கணாதீசர்களாவர் என்று அறியத்தக்கதாம்.

சிரார்த்தம் ஏற்பதற்குரியவர் சிவதீசைடி பெற்ற சைவாசாரியரேயாவர். ஆசிரியரை ஒரு விக்கிரமாக வைத்து அவரிடத்தில் அப்பிதிர் தேவதைகளான ஸ்கந்த சண்ட கணாதீசர்ளை ஆவாகனம் செய்து அத்தெய்வ சொரூபமாயிருக்கும் ஆசாரியர்களுக்கு அன்னமளித்து திருப்தி

செய்வித்தலே சிரார்த்தக் கிரியையாம். அன்னமாகப் பாவித்து ஆமமளித்தாலும் அதற்கொத்ததேயாம். ஆசாரியர் உண்ட அன்னம் அவரிடத்து ஆவாகிக்கப்பட்டு பிரசன்னமாய் விளங்கும் பிதிர்கள் உண்டதாகவே கொள்ளப்படும். அதன் பின்பு பிண்டமிடுவது எதன் பொருட்டெனில், ஒரு வேளை அப்பிதிர்கள் சிவபதத்தை அடையாது சூரிய லோகத்திலிருக்கவுங் கூடுமாதலால், சூரிய லோகத்திலிருக்கும் அவர்களுக்குச் சிவலோகத்திற்குரிய சரீரத்தை உண்டாக்கி முந்தைய பிதிர்களோடு சேர்ப்பிக்கும் நோக்கமாகவாம். பிண்டம் = சரீரம், பிண்டமிடுதல் = சரீரத்தையுண்டாக்குதல் இக்கிரியையினால் சூரிய லோகத்துத் தங்கிய பிதிர்கள் சிவலோகத்தையடைவர். அதன் பின்னும் திலோதக தர்ப்பணஞ் செய்தல் எதற்காகவெனில், இறந்து போன உயிர் சூரிய லோகத்தையும் அடையாது இங்கு தானே இருக்கவும் கூடுமாதலால் அவ்வுயிர் சூரிய லோகத்தையடையுமாறு அதற்கு வேண்டிய உபாயங்களைச் செய்தலாம்.

திலம் என்னும் சொல்லின் பொருள் பிதிர்லோகஞ் செல்வது என்பதாம். சூரியனிடத்துள்ள சில அணுக்கள் எள்ளிடத்தும் இருக்கின்றன. அதனால் சூரிய கிரணத்தினால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டுச் சூரிய லோகத்தையடையத்தக்க இயற்கை அவ்வெள்ளிலிருக்கிறது. உதகமும் இயல்பாகவே சூரியகிரணத்தால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டு மேற்செல்லும் தன்மையதாம். தருப்பை அதிஉஷ்ண பதார்த்தம் தன்னிடத்தடைந்த பொருளை மேற்செலுத்தும் ஆற்றலுள்ளது.

அதனால் தருப்பையை ஆசனமாகயிட்டு அதன்மேல் முடிந்த தர்ப்பையை சரீரமாக வைத்து, அதில் இறந்தபின் ஓரிடத்தையும் அடையாது கிடக்கும் உயிரை, ஆவாகனம் செய்து திலோதகமளித்தால், அத்திலோதக சம்பந்தமான உயிரும் சூரிய கிரணத்தால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டுச் சூரியனையடையும். பின்பு அங்கிருந்து சிவலோகம் செல்லும்.

இன்னும் சில விஷயங்கள் இங்கு விவரமாகச் சொல்லவேண்டி இருக்கின்றன. இத்தூலவுடம்பை விட்டுப் புறப்பட்ட உயிர் சூக்கும் உடம்பையுடைதாய் பகற் பொழுதில் மத்தியானத்துக்கு முன் இறந்தால் சூரியகிரணத்தால்

இழுக்கப்பட்டு விரைவில் அச்சுரிய லோகத்தையடைந்துவிடும். சாயங்காலத்தில் இறந்தால் சூரியகிரணத்தால் இழுக்கப்பட்டுச் செல்லினும் இடையில் சூரியாஸ்தமனமாகி விடுதலால் மத்தியிலுள்ள சந்திர மண்டலத்தில் தங்கிவிடும். சூரியமண்டலம் போல சந்திரமண்டலமும் பிதிர்லோகமாய் விளங்கும். சிலவுயிர்கள் சந்திர மண்டலத்தையும் அடையவியலாது சம்பத்தில் உள்ள மேக மண்டலத்திலேயே தங்கிவிடும். அவை பின்பு மழைத்துளி பனித்துளிகளோடு திரும்பி பூமிக்கு வந்துவிடும். இரவில் இறந்த உயிர்கள் இங்கு தானே தங்கிவிடும்.

சந்திரமண்டலத்தை அடைந்த உயிர் மீள இங்குத் திரும்பமாட்டாது. சூரியலோகத்தையடைந்து சிவலோகம் சென்றுவிடும். இச்செயல்கள் இவ்வாறு இருத்தலால் இங்கு தங்கிய அல்லது மழைத்துளி, பனித்துளிகளோடு இங்கு திரும்பிய உயிரை மீளவும் சூரிய லோகத்துக்கு அனுப்பும் நோக்கமாகவே திலோதக தர்ப்பணஞ் செய்யப்படும்.

இன்னும் அமாவாசை காலத்தில், மத்தியானமாகிய பதினோரு மணி நேரத்தில், சூரியனும் சந்திரனும் ஒன்று பட்டு பூமிக்கு நேரே பூரண கிரணங்களோடு நேர்படுதலால் அப்பொழுது செய்யப்படும் திலோதகத் தருப்பணத்தினால் இங்குள்ள உயிரும், சந்திர மண்டலத்திலிறங்கிய உயிரும், சூரியலோகத்தையடைய ஏதுவாகும் அன்றி, தர்ப்பணம் உவப்பித்தல் ஆதலால், சூரியலோக, சந்திரலோகங்களிலுள்ள பிதிர்களுக்கு திலோதகமாகிய உணவளித்து உவப்பித்தலும் திலோதக தர்ப்பணக்கிரியையாம்.

சூரியமண்டலத்தில் தென்பாகமே பிதிர்களுக்குரிய இடமாம். அதனால் தெக்கிணாயனமும் அதனிலும் அவ்வயனத்து வரும் ஆடி அமாவாசையும் பிதிர் தர்ப்பணத்திற்குச் சிறந்த காலமாக எண்ணப்படும்.

சூரியன் கன்னிராசியில் வரும் புரட்டாசி மாதத்தில் அத்தென்பாகத்தின் நடுவிடம் பூமிக்கு நேரே நிற்க சந்திரனது அபரபக்கமாகிய தென்பாகமும் ஒருங்கு நேர் நிற்பதால் அச்சமயம் பிதிர் சிரார்த்தத்துக்கு சிரேடஷ்மான காலமாம். அக்காலத்தை மகாலய பக்ஷமென்பர். மகா-பெரிய, லயம்-

ஒடுக்கம், பசும - பக்கம். பிதிர்கள் சென்று ஒடுங்கி இருக்கும் பக்கம் என்பது பொருளாம். அக்காலம் சிரார்த்தம் செய்வதற்கும், பிண்டமிடுவதற்கும், தர்ப்பணஞ் செய்வதற்கும் ஏற்ற சமயமாம்.

உயிர்கள் நற்கதியடைதற்குத் தடையாய் கன்மங்கள் பலவிருப்பதால் ஒருமுறையினன்றிப் பலகாலம் சிரார்த்தம், பிண்டம், தர்ப்பணஞ் செய்வது அவசியமாகும். ஒவ்வொரு அமாவாசைகளிலும் மாசப்பிறப்பு, கிரகணம், விஷுவம், அயனம் முதலிய விசேட காலங்களிலும் தர்ப்பணஞ் செய்தலும் அவசியமாம். இக்கிரியைகளைச் சாஸ்திரங்கள் விதிக்கினும் அவ்வாறு நிகழக்கூடுமோவெனில், மந்திரங்களின் சக்தியினாலும் பாவிக்கும் மனோசக்தியினாலும், தெய்வ பலத்தாலும் நிகழுமென்றுணர்ந்து கொள்க.

இப்படி, இறந்தபின் பிதிர் நற்கதியடைந்தற்கேற்ற கன்மங்களை செய்வதற்காகவே புத்திரப்பேறு வேண்டுமென்று நூல்கள் உரைக்கின்றன. அதற்குரிய இல்வாழ்க்கையையுஞ் சிறந்த அறமாக விதிக்கின்றன. தென்புலத்தார் கடனோம்பல் இல்லறத்தார் கடனென முதலில் விதித்தலும் அது நோக்கியே. ஆதலால், சைவமயிகள் யாவரும் இப்பிதிர் கன்மங்களை மிகச்சிரத்தையோடும், இன்னது செய்கின்றோமெனப் பொருள் தெரிந்தும் சிவத்துவிசர் மூலமாகவும் செய்துவரக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர். பிதிர் கன்மங்களை ஒழுங்காகச் செய்து வராதொழியிற் பிதிர் சாபம் பெற்று, சந்ததி நாசத்தையடைய நேருமென்றும், ஒழுங்காக செய்து வந்தால் பிதிர்களது ஆசிர்வாதம் பெற்றுச்சந்தான விருத்தியையும் பெறுவார்களென்றும் தருமநூல்கள் ஒதுகின்றன.

மந்திர லோபம், கிரியாலோபம் நேர்ந்தாலும் பெரும் பாபமாம். இக்காலத்திலே சிவதுவிசர் அல்லாதவர்களும் சைவசமயிகளுக்கு சிரார்த்தம், தர்ப்பணம் செய்கின்றோமென வந்து அவர்கள் கொடுக்கும் பொருளை மாத்திரம் பெற்றுக் கொண்டு, மந்திரமின்றியும், கிரியாலோபமாகவும் செய்து வஞ்சிக்கின்றார்கள். அவர்கள் செய்யும் சிரார்த்தமும், தர்ப்பணமும் எந்த மதம், எந்த சாஸ்த்திரங்களிலும் விதிக்கப்படாத சூனியச் செயலாயிருப்பதால் அவர்கள் செயலால் ஒரு பயனும் விளைய மாட்டாது. சிரார்த்தாதி கிரியைகளில்

மந்திரம், கிரியை, பாவனை என முன்று விஷயங்கள் உள்ளன. இப்பொழுது செய்கின்றவர்கள் பிதிரருக்குரிய மந்திரங்களை உச்சரிப்பதில்லை. ஸ்கந்த சண்ட கணாதீசர்களது மந்திரங்களை உச்சரிக்க வேண்டியவிடத்து, “தகப்பனார்” “பாட்டனார்” “முப்பாட்டனார்” என்றும் ஆவாகனத்தில் மந்திரமின்றி ‘ஆவாகனம் நம’ என்றும் கந்தபுஷ்பதூப தீபங்களை உபயோகிக்குமிடத்து மந்திரமின்றி, ‘கந்தம் நம, புஷ்பம் நம, தூபம் நம, தீபம் நம’ என்றும், தர்ப்பிக்கும்போது பிதிர்களின் மந்திரம் உரையாது “திலோதகம் நம” என்றும், இப்படி அநேகக்கரியைகளை மிகப்பிழையாகச் செய்கின்றார்கள். ‘மந்திரம்’ உயிர் போலவும், கிரியை உடம்பு போலவும் இருப்பதால் மந்திரமின்றிச் செய்யப்படும் கிரியை ‘உயிரில்லாத உடம்பு போலாகும்’. ஆயிரக்கணக்கான பெரும் பொருட்களைச் செலவு செய்து அன்போடு நடத்தும் ‘சபிண்டகரண’ முதலியவைகளையும் இப்படியே செய்து விடுகின்றார்கள்.

இப்படி நியாயவீனமான செயலைச் செய்தல் அவர்களுக்குப் பெரும் பாவமாகவும், செய்வித்தவர்களுக்கு ஒருபயனும் இல்லாமலும், பொருள் நஷ்டமாத்திரமாயும், கர்ம நஷ்டத்தால் பிதிர் சாபத்துக்கிடமாயும் முடிகிறது. ஆதலால் இவ்விருபகுதியாரும் இவ்வுண்மையை நன்கு பரியாலோசித்து எவர்க்கும் நஷ்டமில்லாமல் நடந்து கொள்ளுதல், தகுதியும், விவேகமும் புண்ணியமுமாம். ஏற்போர் பொருள் வரவை மாத்திரங் கருதலும், செய்வோர் ஏதோ கடன் கழித்து விட்டோமென்று எண்ணுதலும், ஆலோசனையின்றிச் செய்தலும் நீதியல்ல.

சைவசமயிகள் சைவாசாரியரைக் கொண்டு செய்வித்தால் இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படாது. அறிவுடையோர் இவற்றைச் சிந்தித்துச் சிரார்த்தாதிகளைச் சாஸ்திரவிதிப்படி செய்து தாமும் தமது சந்ததியாரும் பிதிர்களது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று இம்மை மறுமையாகிய இருமைப் பயனையும் ஒருங்குறப் பெறுவார்களாக.

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவகோட்டை சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன பிரசுரம், சைவம்
-மலர் 6, இதழ் 2, 1920 பிப்ரவரி

திருச்சிற்றம்பலம்

சிரார்த்தம்

சிரார்த்தம் என்பது தருமநெறியால் வந்த பொருளைச் சற்பாத்திரத்துக்குச் சிரத்தையாற் கொடுக்கப்பட்டது எனப் பொருள்படும் வடமொழியாம். சிரத்தை, பிரீதி, ஆதரவு, பக்தி, விசுவாசம், அன்பு, என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

சிரார்த்தமானது, தாய், தகப்பன், தகப்பனின் தகப்பன் அவரின் தகப்பன், மாதாவின் தாய் அவளின் தாய் காருண்ய பிதிர் ஆகிய ஏழு பேருக்கும் இட்ட பந்துக்கள் குரு குருபத்தினி முதலியோருக்கும் விசுவாசத்துடன் செய்யத்தக்க ஓர் புண்ணியக் கிரியையாம். ஒருவன் இவ்வுலகத்திலே வசிக்கும் தாய், மனைவி, மக்கள், சுற்றம், மித்திரர், குரு, குருபத்தினி முதலாயினோர்கள் மேல் கருணையுடையவனாயிருத்தல் அவசியமாதல் போல், இவ்வுலகத்தில் இல்லாது உடம்பை விட்டுச்சென்ற முன்னோர் மேலும் கருணையுடையவனாய் அவர் தம்மையும் நினைவு கூர்ந்து அவர்களது ஆன்மலாபத்திற்கேற்ற புண்ணியங்களை ஏற்ற காலங்களில் செய்தல் அவசியமாம் என்பதை அறிவுறுத்தலே சிரார்த்தத்தின் நோக்கமாகும். ஆகவே ஒருவன் இறந்தவர்களும் இறவாதிருப்பவர்களும் மாகிய சகல சீவர்களிலும் கருணையுடையவனாய் இருந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை, வேண்டிய காலத்துச் செய்யவேண்டும் என்பது இதனாற் பெறப்படுகின்றது.

சைவசமயக் கிரியைகளில் இதுவும் ஒன்றாக அமைத்துச் சீவகருணையை விருத்தி செய்த நமது முன்னோரது பேரறிவு சாலவும் வியக்கற்பாலதாகும். இக்கிரியை வேதங்களாலும் சிவாகமங்களாலும் விசேஷமாக எடுத்துக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சிரார்த்தம் முன் குறிப்பிட்ட பிதிர்களின் திருப்தியின் பொருட்டுச் செய்வது. பிதிர்கள் கன்மவசத்தால் முக்தி எய்தாது தேவகணத்தின்பால் பட்டுளரேல் அவருக்கு அக்னி மூலமாகவும் அசுரர்பால் பட்டுளரேல் அவருக்குத் தகூறினை மூலமாகவும், மனிதசாதியார்பால் பிறந்திருப்பரேல் அவருக்குத் மனிதபோகத்தினாலும், பிசாசாகப் பிறந்திருப்பரேல் அவருக்குக் காகபலியிடுதலினாலும், பிரேதத்துவம் பொருந்தியிருப்பரேல்

அவருக்குக் அன்னம் பொரி முதலியனவற்றைச் சிந்துதலினாலும், யமலோகத்திலிருப்பரேல் அவருக்கு எள்ளும் நீரும் இறைப்பதினாலும் திருப்தியெய்துவர் என்று சிவாகமங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலின் நாம் சீவகருணையும் நன்றியறிவுமுடையவராயிருந்தால் இச்சிரார்த்தத்தை மிகவும் பக்தியுடன் நடத்தல் வேண்டும். பிதூர் கன்மவசத்துக்குத் தக்கப்படி சுவர்க்க நரக முதலிய லோகங்களில் தேவர் முதலிய சென்மமெடுத்திருந்தால் அவர்களைக் குறித்து இங்கே செய்யப்படும் கிரியைகளின் பயனை அவர்கள் பெறுவது எப்படியெனில், பிதிரர் என்று ஒரு சார்புத் தெய்வங்களிருக்கின்றன; அவைகள் இங்கே நடக்கும் கிரியைகளை ஏற்று அவற்றின் பலனைக் குறித்துச் செய்யப்படும் ஆன்மா எவ்வுலகத்து எப்பிறப்பிலிருக்கின்றதோ அவ்வுலகத்து அப்பிறப்பிற் சேர்த்து விடுகின்றன. அதை அவைகள் கடவுளாணையாற் செய்கின்றன. புரட்டாசி மாதமே பிதிர்களுக்கு மிகவும் உவப்பான காலம். அதிலும் புரட்டாசி அமரபக்கப் பிரதமை தொடங்கி அமாவாசை வரைக்கும் சிறந்த காலமாம். அக்காலங்களில் பிதிர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியவைகளை மெய்யன்போடு தவறாது இயற்றி வருதல் வேண்டும். எத்துணைப்பெரும் அறிஞராயிருப்பினும் பிதிர்கடன்களை தம்மாலியன்றவாறு செய்தால் அப்பிதிர்கள் திருப்தி எய்துவாரென்பது திண்ணம். அதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக ஒரு சிறுகதை கூறுவாம்.

ஒரு ஊரிலே மிகவும் வறிய ஒரு வயோதிக வேடன் இருந்தான் அவனுக்கு மத்தன் என்றொரு புத்திரன் உண்டு. அவ்வயோதிகன் தன் புத்திரனான மத்தன் என்பவனால் தினமும் காட்டிலே வேட்டையாடிக் கொடுக்கப்படும் ஆகாரங்களைப் புசித்துக் காலங்கழித்து வந்தான். இங்ஙனம் வருநாளில் அவ்வயோதிக வேடன் வயதாகி இறந்து விட்டான். இறந்ததும் மத்தனென்பவன் தன் தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய கிரியைகள் அத்தனையும் செய்து பிரேதத்தைத் தகனஞ்செய்தான். பின்னர் தன் தந்தை இறந்த தினத்தைக் குறித்து வைத்து அத்தினம் வரும்கால் பூசுரர்களுக்கு விதிப்படி சிரார்த்தம் கொடுத்து வந்தான். இவ்வண்ணமே அவன் தந்தையைக் குறித்துச் செய்து வரும் சிரார்த்தத்தை தவறாது மெய்யன்போடு பன்னிரெண்டு

வருடகாலமியற்றி வந்தான். பதிமூன்றாவது வருடம் வந்ததும் மத்தன் என்பவன் தன் தந்தை குறித்துச் செய்யும் சிரார்த்தத்தை செய்யவியலாதவனாய் இருத்தலைப் பற்றி மிகவும் மனம் நொந்து தன் பூசுரரை அடைந்து தனது இயலாமையை அவருக்கு விண்ணப்பம் செய்தான். அப்பொழுது பூசுரர் அவனை நோக்கி மத்தனே! நீ மனம் வருந்தாதே இப்பொழுது நீ சிரார்த்தம் செய்யவியலாதவனாயின் இன்றைய தினம் நீ ஒரு பசுவுக்குக் குளிப்பாட்டி அதைப் புட்பங்களினாலே அர்ச்சித்து தூபதீபம் கொடுத்து பன்னிருதரம் அதனை வலம் வந்து நமஸ்கரித்து இருகைநிறைந்த அருகம்புல்லை அதற்கு உவகையோடு ஊட்டுவாயாகில் சிரார்த்தம் செய்த பலனையடைவாய் அப்பொழுது பிதிரும் திருப்தியெய்துவர் எனப் புகன்றார்.

மத்தன் அங்ஙனமே உவகையோடு சென்று பூசுரர் கூறியவண்ணம் ஓர் பசுவையடைந்து அதைக் குளிப்பாட்டி மலர்களினால் அர்ச்சித்து பன்னிருமுறைவலம் வந்து நமஸ்கரித்துத் தூபதீபங்கொடுத்து இருகை நிறைந்த அருகம்புல்லை அதற்கு ஊட்டினான்.

இஃதிங்ஙனமாக அவ்வுரை அரசாளும் அரசனுக்கு ஒரு குமாரனுள்ளான். அவனுக்கு ஏறக்குறைய பனிரெண்டு வயதுண்டு. அன்றைய தினம் அவ்வரசிளங்குமாரன் போசனமருந்தி வெளிமாளிகையில் உலாவரும் போது ஏப்பம் விட்டான். அப்பொழுது அந்த ஏப்பம் புல்மணமாக மணந்தது. அதுகண்ட அவ்வரசிளங்குமாரன் அதைத் தன் தந்தைக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் அவர்களின் குரு வந்தார். உடனே அரசன் எழுந்து குருவை நமஸ்கரித்து ஆசனத்திருத்தி பின்னர் தன் குமாரன் ஏப்பம் விட்டபோது புல்மணம் மலர்ந்ததைக் கூறினான். குரு சிறிதாலோசித்து பின் வருமாறு கூறினார். "ஏந்தலே தங்கள் புத்திரராகிய அரசிளங்குமாரன் முற்சென்மத்தில் இவ்வுரிலிருக்கும் மத்தன் என்னும் வேடனின் தந்தையாய் இருந்தார். மத்தன் என்பவனும் தந்தை இறந்ததும் அத்தினத்தை குறித்துச் சிரார்த்தம் செய்து வந்தான். ஆயின் இவ்வருடம் இன்றைய தினமே அவ்வேடன் இறந்த தினம். அம்மத்தன் இவ்வருடம் சிரார்த்தம் செய்யவியலாது பின் ஒரு பசுவைப் பூசித்து அதற்குப் புல்லூட்டினான். ஒரு பிதிரைக்

குறித்து ஒருவன் எது செய்யினும் அப்பிதிர் எச்சென்மத்திலிருப்பினும் அது சென்றடையும் ஆதலின் மத்தன் கொடுத்த புல்லை அப்பசு உண்டமையால் அப்பலன் தங்கள் குமாரனை வந்தடைந்தது. இதுவே அதன் மர்மம்" என்று கூறி முடித்தார். இவை அனைத்தையும் கேட்ட அரசனும், அரசிளங்குமாரனும் அதிக சந்தோஷமடைந்து அம்மத்தன் என்பவனை அழைப்பித்து அவனுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுத்து வாழ்ந்தார்கள்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஆதலின் நாமெல்லாம் பிதிர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய கடன்களை அவ்வக்காலங்களிலே தவறாது மெய்யன்போடு செய்து அப்பிதிர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்று இஷ்ட சித்திகளை அடைந்துய்வோமாக.

இந்து சாதனம் 3-4-1919ல் வெளியிட்ட பிரசுரம். பின் சைவம் பத்திரிக்கையில் 1922 வருஷம் ஜூலை - ஆகஸ்ட் இதழ் 4.5ல் வெளிவந்தது.

திலதார்ப்பண விதி

- I. நுனியுள்ள மூன்று தர்ப்பையினால் பவித்ரம் செய்து மோதிரவிரலில் அணிந்து கொள்ளவும்.
- II. இரண்டு கட்டைப் புல்லை காலுக்கு அடியில் போட்டுக் கொள்ளவும். இரண்டு கட்டைப் புல்லை மோதிரவிரலில் அணிந்து கொள்ளவும்.
- III. நுனியுள்ள ஐந்து தர்ப்பங்களைச் சமநுனியாய் அடுக்கி நுனி நான்கு அங்குலமும் முடிச்சு இரண்டு அங்குலமும் அடி எட்டு அங்குலமும் வரக்கூடிய முறையில் கூர்ச்சமாக முடித்துக் கொள்ளவும்.
- IV. கிழக்கே பார்த்து அமர்ந்து கொள்ளவும்
- V. ஐந்து கட்டை தர்ப்பைகளைக் கிழக்கு மேற்கு வைத்துக் கொள்ளவும், இதன்மேல் III ல் சொல்லப்பட்ட கூர்ச்சத்தை நுனி தெற்காகக் கொண்டு வைக்கவும் இக்கூர்ச்சம் அசைவு கொடுக்காமல் இருக்கவும் பிறழாமல் இருக்கவும் மேலே ஒரு கிண்ணத் தாலோ அல்லது வேறு எந்த உலோகத்தாலோ ஆற்றங்கரை அல்லது குளத்தங்கரையாக இருப்பின் ஈர மணலினாலோ பாரம் வைக்கவும்.
- VI. கணபதி வந்தனம்
சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்புஜம் !
ப்ரசன்ன வதனம் த்யா யேத் ஸர்வவிக்கோ உபசாந்தயே !!
ஓம் கம் கண பதயே நம: என்று இரண்டு பொட்டிலும் குட்டிக் கொள்ளவும்.
- VII. பிராணாயாமம்
ஸம்ஹிதா மந்திரத்தால் பிராணாயாமம் செய்து கொள்ளவும்.

ஓம் ஈசான மூர்த்தாய நம:

ஓம் தத்புருஷவக்த்ராய நம:

ஓம் அகோர ஹ்ருதயாய நம:

ஓம் வாமதேவ குஹ்யாய நம:

ஓம் ஸத்யோஜாத மூர்த்தயே நம:

ஓம் ஹ்ருதயாய நம:

ஓம் சிரசே நம:

ஓம் சிகாயை நம:

ஓம் கவசாய நம:

ஓம் நேத்ரேப்யோ நம:

ஓம் அஸ்த்ராய நம:

ஓம் சிவாய நம:

VIII. சங்கல்பம்

மம உபாத்த ஸமஸ்த துரித கூடியத்வாரா ஸ்ரீபரமேச்வர ப்ரீத்யார்த்தம் சிவ சிவ சம்போ: ஆக்ஞயா பிரவர்த்த மாநஸ்ய ஆத்ய ப்ரஹ்மண: த்விதீய பரார்த்தே, ச்வேத வராஹ கல்பே, வைவஸ்வத மந்வந்த்ரே, அஷ்டாவிம்சதிதமே கலியுகே, பிரதமபாதே, ஜம்பூத் வீபே, பாரதவர்ஷே, பரதகண்டே, மேரோ: தக்ஷிணே பார்ச்வே, சகாப்தே, அஸ்மிந்வர்த்தமானே, வ்யவஹாரிகே, ப்ரபவாதி ஷஷ்டி ஸம்வத்ஸரணாம், மத்யே நாம ஸம்வவத்ஸரே அயனே, ருதௌ மாஸே பக்ஷே, அமாவாஸ்யாம் புண்ய திதௌ, வாஸர வாஸர யுக்தாயாம் நகூத்திர யுக்தாயாம், சிவயோக, சிவகரண, ஏவங்குண விசிஷ்டாயாம், அஸ்யாம், வர்த்தமாநா யாம், அமாவாஸ்யா யாம் புண்ய திதௌ, மமோபாத்த, ஸமஸ்த, துரித, கூடியத்வார, ஸ்ரீபரமேச்வர ப்ரீத்யார்த்தம் * சிவகோத்ராணாம் ஸ்கந்த சண்ட கணாதீச ஸ்வருபாணாம், பித்ரு பிதாமஹ, பிரபிதா மஹாநாம், ¹மாத்ரு, பிதாமஹி, பிரபிதாமஹிநாம் ²பிதிர் பிரபிதா மஹிநாம் மாதமஹ, மாதுபிதாமஹ, மாது: பிரபிதாமஹாநாம், மாதாமஹி, மாது: பிதாமஹி, மாது: பிரபிதாமஹிநாம் உபயத்வம்ச பித்ருநாம் அகூய்ய த்ருப்தியர்த்தம் அமாவாஸ்ய புண்ய காலே திலோதக தர்ப்பணம் கரிஷ்யே

IX. ஈல் சொல்லப்பட்டபடி அணிவிரலில் அணிந்திருக்கும் கட்டைப் புல்லை மட்டும் இடது பக்கம் போட்டு விடவும்.

X. வலது கையை அலம்பிக் கொள்ளவும்.

* பூணூல் அபசவ்யமாகப் போட்டுக் கொள்ளவும்.

1. தாயில்லாதவர் சேர்க்க வேண்டியது 2. தாயிருந்தால் சேர்க்க வேண்டியது.

XI. Vல் சொல்லப்பட்டபடி வைத்துள்ள கூர்ச்சத்தின் நுனியில்

“ஓம் வாம தேவாய நம: அஸ்மின் கூர்ச்சே” .

வர்கத்வய பித்ருணு ஆவாஹயாமி என்று சொல்லி நுனியில் உள்ள மூன்று தர்ப்பைகளை நுனியினாலும் அடியினாலும் தர்ப்பிக்கும்படி கையில் மடக்கிக் கொண்டு சிறிது எள்ளை எடுத்துக் கொண்டு மரித்துப் போட வேண்டும்.

XII. இரண்டு கட்டைப் புல்லை எடுத்து ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி என்று கூர்ச்சத்தின் மேல் போடவும்

XIII. சிறிது எள்ளை எடுத்து ஓம் ஸர்வேப்யோ பித்ருப்யோ நம: ஸகலாராதனை ஸ்வர்ச்சிதம் என்று கூறி கூர்ச்சத்தில் போடவும்

XIV. இனி சிறிது எள்ளை வலது கட்டை விரலின் அடியில் படும்படி எடுத்துக் கொண்டு கூர்ச்சத்தின் நுனியில் விடவும். ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் மேற்சொன்னவாறு நீர் வார்க்கவும். ஒவ்வொரு மந்திரத்தையும் மூன்றுமுறை ஒவ்வொரு முறையும் சொல்லித் தர்ப்பிக்கவும்.

XV. ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் ஸ்கந்தாய பித்ருண் ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் சண்டாய பிதாமஹான் ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் கணாதீசாய பிரபிதாமஹான் ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் ஸ்கந்தாய மாத்ருண் ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் சண்டாய பிதாமஹீ ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் கணாதீசாய பிரபிதாமஹீ ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் ஸ்கந்தாய மதாமஹாந் ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் சண்டாய மாது: பிதாமஹாந் ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் கணாதீசாய மாது: பிரபிதாமஹான்
ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் ஸ்கந்தாய மாதாமஹீ ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் சண்டாய மாது பிதாமஹீ ஸ்வதா

ஸ்ரீ----- நாமதேய ஓம் கணாதீசாய மாது: பிரபிதாமஹீ ஸ்வதா

ஓம் ஸர்வேப்ப: பிதிருப்ப: ஸ்வதா

ஓம் ஞாத அக்ஞாத பித்ருந் ஸ்வதா

ஓம் ஸர்வேப்ப ஆசார்யேப்ப: ஸ்வதா

XVI. கொஞ்சம் என்னையும் ஜலத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு கூர்ச்சத்தை அப்பிரதகூடிணமாகக் கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தைக் சொல்லி சுற்றி வரவும்.

“ யே அக்நிதக்தா, யே அநக்நிதக்தா, யே வாஜாதா: குலே மம!

புமௌ தத்தேந தோயேந த்ருப்தாயாந்து பராங் கதிம்” !!

(பொருள் அக்னியில் தகிக்கப்பட்டவர்களும் தகிக்கப்படாதவர்களுமான என்குலப் பிதிருக்களே! பூமியில் தர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த நீரினால் நற்கதியும் திருப்தியும் அடையுங்கள்)

XVII. A. வெற்றிலை, பாக்குப் பழம் முதலியனவைகளை நிவேதிக்கவும்

“ஓம் ஸர்வேப்ப: பித்ருப்ப ஸ்வதா, தாம்பூலம்

ஸமர்ப்பயாமி” என்று கூறி நிவேதிக்கவும்.

B. இடம் வசதிப் பட்டால் பிரதகூடிண நமஸ்காரான் ஸமர்ப்பயாமி என்று பிரதகூடிணம் வரவும்

XVIII. சிறிது என்னை எடுத்து கூர்ச்சத்தின் மீது ஓம் அஸ்த்ராய பட என்று சொல்லிப்போடவும்

XIX. கூர்ச்சத்தை எடுத்து அவிழ்த்து ஜலத்தில் எறிந்துவிட்டுப் பவித்திரத்தையும் அவிழ்த்து ஜலத்தில் எறிந்துவிட்டுக் கைகால் கழுவி ஆசமனம் ஸகளீகரணம் செய்து ஓம் அகோராய நம: என்ற மந்திரத்தை இயன்றஅளவு ஜபிக்கவும் (திருநெல்வேலி தெற்கு மடத்து அதிபர் சிவஸ்ரீ சுப வித்ய சங்கர சிவாச்சாரிய சுவாமிகள் தொகுத்து எழுதி உதவியது.)

1. அயணம்2

உத்தராயணம்

(தைமாதம் முதல் ஆறுமாதம்)

தகடினாயணம்

(ஆடிமாதம் முதல் ஆறுமாதம்)

2. ருது பருவம்6

சித்திரை, வைகாசி	வசந்த ருது	இளவேனிற்பருவம்
ஆனி, ஆடி	கிரீஷ்மருது	முதுவேனிற்பருவம்
ஆவணி, புரட்டாசி	வருஷருது	கார்ப்பருவம்
ஐப்பசி, கார்த்திகை	சரத் ருது	சுதிப்பருவம்
மார்கழி, தை	ஹேமந்த ருது	முன்பனி பருவம்
மாசி, பங்குனி	சிசிர ருது	பின்பனிக்காலம்

3. இராசிமாசம்12

மேடம் - சித்திரை	துலாம் - ஐப்பசி
இடபம் - வைகாசி	விருச்சிகம் - கார்த்திகை
மிதுனம் - ஆனி	தனு - மார்கழி
கர்க்கடகம் - ஆடி	மகரம் - தை
சிங்கம் - ஆவணி	கும்பம் - மாசி
கன்னி - புரட்டாசி	மீனம் - பங்குனி

4. திதி 15

பிரதமை	சப்தமி	திரயோதசி
துவிதியை	அஷ்டமி	சதுர்த்தசி
திருதியை	நவமி	பௌர்ணிமை
சதுர்த்தி	தசமி	(அல்லது)
பஞ்சமி	ஏகாதசி	அமாவாசை
சஷ்டி	துவாதசி	

5. நகடத்திரம் 27

அச்வினி	மகம்	மூலம்
பரணி	பூரம்	பூராடம்
கார்த்திகை	உத்தரம்	உத்தராடம்
உரோகிணி	ஹஸ்தம்	திருவோணம்

மிருகசீரிடம்	சிந்திரை	அவிட்டம்
திருவாதிரை	சுவாதி	சதயம்
புனர்பூசம்	விசாகம்	பூரட்டாதி
பூசம்	அனுஷம்	உத்திரட்டாதி
ஆயிலயம்	கேட்டை	ரேவதி

6. வாரம் 7

ஞாயிறு	செவ்வாய்	வியாழன்	சனி
திங்கள்	புதன்	வெள்ளி	

பிதிருண்தந்தை; பிதாமஹாந்பாட்டனார் (தந்தையின் தந்தை) பிரபிதாமஹாந் - பூட்டனார் (தந்தையின் தாய்) பிரபிதாமஹி- பூட்டி (தந்தையின் பாட்டி) மாதாமஹாந் தாயின் தந்தை மாது பிதாமஹாந் தாயின் பாட்டனார் மாது பிரபிராமஹாத் தாயின் பூட்டனார் மாதாமஹி தாயின் தாய் மாது பிதாமஹி தாயின் பாட்டி மாது பிரபிதாமஹி தாயின் பூட்டி.

சங்கல்பத்தில் கோடிட்ட இடத்தை நிரப்பிக்கொள்க தர்ப்பணம் செய்யும் பொழுது கோடிட்ட இடத்தில் பிதா பாட்டனார் பூட்டனார் முதலியோர் பெயரைச் சேர்த்துத் தர்ப்பணம் செய்க

அமாவாஸ்யை மாதப்பிறப்பு உத்திராயண தசுஹிணாயண புண்ணிய காலங்கள் விசேஷ புண்ணியகாலங்கள் சூரிய சந்திர கிரஹண காலங்கள் முதலியன தில தர்ப்பணம் செய்வதற்கு உரிய காலங்களாம்.

